

**опитування адвокатів Програми «Адвокат
Майбутнього» на тему:**

**«НЕЗАЛЕЖНІСТЬ АДВОКАТА У ПРОФЕСІЙНІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ ТА ПРОФЕСІЙНИХ АСОЦІАЦІЯХ»**

опитано 104 адвокати з 24 регіонів України

*У відповідях учасників збережено авторський правопис

Результати оновленого та доповненого опитування на 16 липня
2018 року

1. На Вашу думку, які складові має незалежність адвоката у професійній діяльності?

100 відповідей

1. адвокатська таємниця, процесуальні права та гарантії, права та гарантії адвокатської діяльності передбачені законом
2. Незалежність від впливу державних органів, особистих інтересів
3. Відсутність стороннього впливу; можливість самостійно на власний розсуд обирати позицію та приймати рішення; відсутність тиску чи упередженого ставлення у зв'язку із обраною позицією та прийнятими рішеннями; повага до особи адвоката незалежно від власної думки про правову позицію; попри пріоритетність інтересів клієнта, критичний аналіз завдань, які він ставить.
4. Відсутність підпорядкування; Самостійність в обранні спеціалізації та клієнтури; Відповідальність лише перед клієнтом; Самостійність формування цінової політики, тощо
5. безпека, вплив, фінанси
6. - гарантії прав, підтверджені відповідальністю за їх порушення; - рівні процесуальні права з іншими учасниками (прокуратура), в тому числі стосовно збору доказів, однаковий доступ до реєстрів; - діюче та впливове самоврядування; - адекватне оподаткування; - ефективна система доступу до професії.
7. Незалежність від держави, від органів місцевого самоврядування, від національної асоціації (мається на увазі, вступ до асоціації має бути на добровільних засадах). Адвокат має виконувати свої обов'язки по захисту людини та/або представлення її інтересів не маючи побоювань погроз позбавлення свідцтва, проведення обшуків необґрунтованих, пошкодження майна та загрози життю та/або здоров'ю (а також членів їх сімей). Мати доступ до всіх реєстрів.
8. фінансова, процесуальна, організаційна
9. незалежність від суб'єктів з яким він стикається у професійній діяльності, гарантії, безпека
10. доступ до професії, невтручання у роботу, відсутність переслідувань через професійну діяльність
11. Фінансова незалежність (зокрема, і від НААУ). 2. Відсутність тиску з боку правоохоронних органів. 3. Свобода вибору вступу до будь-яких об'єднань. 4. відсутність тиску з боку громадськості.
12. свобода від будь-якого зовнішнього впливу, тиску чи втручання в діяльність адвоката з надання правничої допомоги, здійсненню захисту або представництва клієнта, зокрема з боку державних органів, політичних партій, інших адвокатів тощо, а також від впливу своїх особистих інтересів.
13. незалежність від клієнта і від третіх осіб в питанні формування своєї правової позиції, незалежність від третіх осіб і залежність від клієнта в частині визначення підходящої правової позиції, обрання і використання тактики і стратегії роботи по справі

14. Реальна незалежність у своїй діяльності. Забезпечення та реалізація права на збір доказів та інформації. Реальний захист від нещаконних дій чи бездіяльності поліції, прокуратури,сбу.
15. Невтручання в роботу адвоката органів адвокатського самоврядування/правоохоронних органів; неупередженість адвоката; відсутність конфлікту інтересів
16. Можливість захищати клієнта без будь-якого впливу з боку суду,правоохоронних органів,процесуальних опонентів.
17. свобода прийняття рішення, в виборі правової позиції
18. Впевненість у собі, своїх знаннях, мудрість, принциповість, професіоналізм, порядність
19. Не втручання державних органів
20. незалежне від держави фінансування, самоврядування, самостійне написання законів, які в подальшому будуть прийняті
21. Психологічну (моральні якості, цінності), правову (впевненість що за законні дії не буде відповідальності)
22. Навчання , відсутність втручань в діяльність,механізм захисту адвоката, притягнення до відповідальності за втручання в роботу адвоката.
23. адвокатська діяльність підкоряється тільки закону і вільна від тиску третіх осіб; адвокатська таємниця; гарантії адвокатської незалежності
24. Внутрішня і зовнішня незалежність. Внутрішня - це впевненість у своєму співтоваристві; зовнішня - відсутність страху перед зовнішніми факторами та інституціями. Але незалежність також включає у себе розуміння ролі адвокати, зокрема рамок поведінки адвоката
25. дотримання законності у країні, особиста безпека адвоката, його близьких та майна, особисті якості адвоката, чіткість та прозорість нормативних актів, що регулюють відповідальність адвоката, законність та безсторонність органів адвокатського самоврядування
26. невідпорядкованість, вільний вибір позиції у справі, можливість самостійно планувати свою роботу
27. Вільний вибір клієнтів, широкі можливості у виборі засобів правового захисту, фінансова незалежність від держави, заборона держави втручатися у адвокатську діяльність, наявність адвокатського самоврядування.
28. Незалежність від держави, незалежність від клієнта, незалежність від органів адвокатського самоврядування
29. Незалежність від роботодавця або керівництва адвокатського об'єднання, якщо адвокат є найманим працівником або членом об'єднання; незалежність від органів досудового розслідування і суду у випадку, коли наявний конфлікт інтересів.
30. 1.Чітке нормативне регулювання діяльності адвокатури; 2.Прозорість самоврядування; 3.Відчуття гарантій захищеності, що також полягає як в діяльності органів самоврядування, так і в чіткому нормативному регулюванні певних процесів; 4.Прозорий допуск до професії
31. свобода від будь-якого зовнішнього впливу, тиску чи втручання в його діяльність з надання правової допомоги, здійсненню захисту або представництва клієнта, зокрема з боку державних органів, політичних партій, інших адвокатів тощо, а також від впливу своїх особистих інтересів
32. Вибір способу захисту; можливість відмовити клієнту у наданні йому правової допомоги

33. відсутність підпорядкування, відсутність необхідності погоджувати (узгоджувати) правову позицію по справі з іншими особами, окрім клієнта; 2. неможливість будь-яких заходів впливу та примусу у зв'язку із професійною діяльністю; 3. незалежність у гонорарній практиці; 4. відсутність залежності від правоохоронних та судових органів
34. незалежність адвоката в силу закону про адвокатуру та кодексів, а також фінансова незалежність.
35. Незалежність адвоката - це насамперед відсутність будь-яких впливів на адвоката з боку суду, прокуратури, поліції, будь-яких третіх осіб. Адвокат не може займатися іншою діяльністю, щоб не поставити себе в залежність від будь-яких державних чи інших органів та осіб.
36. Свобода від зовнішнього впливу, тиску, втручання у професійну діяльність та правову позицію
37. Захист від будь-якого впливу державних органів, у тому числі фінансового.
38. Відповідність, чесність перед суспільством і собою, верховенство закону
39. Адвокатська таємниця, незалежність від правоохоронних органів, незалежність від клієнта, незалежність від власних інтересів, гарантії рівності з іншими учасниками процесу.
40. недопустимість впливу на адвоката третіх осіб, недопустимість підпорядкування адвоката будь-кому, незалежність адвоката від виконавчої та судової влади
41. Відсутність тиску чи втручання ззовні, забезпечення безпеки (захисту)
42. незалежність від правоохоронних органів і недопустимість з їх сторони тиску на Адвоката, гарантії здійснення адвокатської діяльності, підтримка адвокатського самоуправління
43. Незалежність адвоката у професійній діяльності полягає у базових принципах незалежності, викладених у Законі України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність".
44. Автономність, беззаперечність гарантій прав адвоката, законодавчо закріплена пріоритетність захисту та безпеки адвоката
45. Вільне формування органів адвокатського самоврядування 2. Рівність сторін в кримінальному судочинстві, якої немає 3. Захист держави від тиску на адвокатів.
46. Робота в законодавчому полі, дотримання правил адвокатської етики, постійне підвищення кваліфікації
47. корпоративна незалежність (коли з, одного боку, адвокат впевнений у своєму захисті колегами, а з іншого - відсутність негативного впливу на його діяльність з боку самих органів адвокатського самоврядування), фінансова незалежність (належна оплата праці), незалежність від втручання з боку органів державної влади і місцевого самоврядування
48. Незалежність від прокуратури, внутрішнє усвідомлення своїх меж та навички їх відстоювати, внутрішнє розуміння меж відносин з прокурором/суддею та інтересів клієнта.
49. Процесуальна незалежність від правоохоронних органів, адвокатська таємниця, незалежність від клієнта, гарантії безпеки адвоката, органи адвокатського самоврядування мають захищати права адвокатів.
50. Незалежність від процесуальних опонентів, незалежність від органів адвокатського самоврядування
51. законодавчо прописаний "рівний" правовий статус адвоката поряд із правовим статусом інших учасників процесу

52. Якщо НЕЗАЛЕЖНІСТЬ розглядати саме як один з принципів здійснення адвокатської діяльності, то такий принцип повинен мати як мінімум основні чотири складові: 1) ПРОЦЕСУАЛЬНІ гарантії. Тобто чітко описаний, зрозумілий, належним чином прийнятий і закріплений процесуальний алгоритм. (Наприклад: діяти вільно в межах закону, бути обмеженими у своїй діяльності тільки в межах закону та/або закону і правил адвокатської етики, гарантії законодавчого закріплення саме реалізації на практиці права на адвокатську таємницю і так званий імунітет адвоката, законодавче закріплення гарантії відповідальності як адвоката, так і осіб, які здійснили певні порушення відносно адвоката і т.д.); 2) ПРАВОВІ гарантії (гарантії певного імунітету - недоторканності (примітка - можливо назва не коректна, я маю на увазі ряд обшуків, які проводяться у адвокатів в офісах саме у зв'язку з їх професійною діяльністю, наявність можливості такого обшуку гіпотетично може вплинути на рішення адвоката взяти і весту ту чи іншу справу, і на якість наданої правової допомоги теж може вплинути) Під правовими гарантіями можна розуміти також гарантії заборони втручання у адвокатську діяльність, належну і пропорційну відповідальність за таке втручання, високі вимоги до поведінки адвоката (стандарти поведінки) та відповідальність як самого адвоката, так і інших осіб, за проявлену неповагу до адвоката (інколи в судових процесах репутація адвоката "компроментується" як іншими учасниками процесу, так і суддями; в тому числі має місце навіть прояв явної неповаги до адвоката через ототожнення його з клієнтом і т.д. 3) ОРГАНІЗАЦІЙНІ (наявність адвокатського самоврядування, чіткий і зрозумілий порядок формування та розподіл функцій, тощо) 4) МАТЕРІАЛЬНІ гарантії (право на гонорар, зрозуміне "неподвійне" оподаткування, належне пенсійне забезпечення тощо. Останнє звісно з розряду фантастики, але реально - адвокат не менш важливий учасник процесу правосуддя, ніж суддя (чи державний обвинувач), але порівняно з судом і прокурором, адвокат не має таких гарантій по довічному утриманню чи особливій пенсії)
53. відсутність підпорядкування, наявність можливості висловити власну думку, адвокатська таємниця, невтручання процесуальних опонентів в діяльність адвоката.
54. Чіткі принципи роботи, високий рівень громадянської свідомості, відмінне знання ЗУ, НПА та вміння їх застосовувати, фінансова стабільність.
55. Адвокатська таємниця; заборона втручання у адвокатську діяльність; рівність учасників провадження; гарантії адвокатської діяльності.
56. відсутність тиску з боку правоохоронних органів, охорона таємниці спілкування адвоката та клієнта, неприпустимість взаємодії адв.самоврядування із правоохор. органами в русі пропонування моделі тиску на адвоката саме органами адв.самоврядування.
57. Незалежність адвоката, як і незалежність будь-якої іншої особи, ґрунтується на самостійності. Її складовими, на мій, погляд є три гарантії: - чітке і дієве правове поле, коли закон діє для всіх у єдиний спосіб, - відсутність будь-якого стороннього тиску, - захист адвоката при втручанні у його діяльність.
58. Отсутствие начальства, контроля над деятельностью, свобода творчества и выбора от способов разрешения споров до манеры вести переговоры с коллегами и клиентами. Так же отсутствие системы подчиненных друг другу органов, внутренних инструкций.
59. - незалежність від держави, в першу чергу від правоохоронних органів; - процесуальні гарантії адвокатів, в тому числі гарантії прав, адвокатська

таємниця, дієва система притягнення до відповідальності за порушення прав адвокатів; - професійні об'єднання адвокатів як дієвий інструмент захисту прав адвокатів; - чіткий механізм притягнення адвокатів до дисциплінарної та іншої відповідальності

60. Можливість самостійно приймати рішення та обирати позицію; відсутність будь-якого впливу з боку органів влади та політичних рухів; дотримання законних гарантій адвокатської діяльності.
61. Відсутність тиску на адвокатуру та адвокатів з боку Держави, а також професійність самого адвоката
62. сумлінність, порядність, відстоювання своєї позиції та правових законних принципів .
63. На моє переконання, питання незалежності адвоката у своїй діяльності є питанням особистого вибору: або ти працюєш чесно, або ти йдеш на угоду із совістю. Інший варіант – ти взагалі не маєш совісті. Але в такому випадку питання незалежності взагалі не стоїть. Незалежність адвоката має ряд складових, серед яких, в першу чергу, – це певні внутрішні переконання, етичні принципи, сила волі і повага особисто до себе, які не дозволяють вступати в змову, «переступати» через інтереси клієнтів на користь особистих міркувань чи міркувань інших осіб, вводити в оману клієнта щодо реальної ситуації та правового стану його проблеми тощо. Не менш важливою складовою незалежності адвокатської діяльності є його професійність. Адже дійсно знаючий правник може відстояти інтереси клієнта та знайти вирішення його питання, або ж чесно признатися, що ситуацію, в якій опинився клієнт, не можна вирішити на його користь. Наступною складовою незалежності адвоката є фінансова стабільність. Доводилося спостерігати, як адвокат в гонитві за гонораром пропонує клієнту звернутися в суд з позовом, заздалегідь знаючи, що справа буде програна. Аналогічна ситуація з написанням апеляційних та касаційних скарг. Укладення договору про надання правової допомоги в такому разі супроводжується словами: «Ви розумієте.... Я не Бог, звичайно зроблю, все від мене залежне, але ... я ж не знаю, як вирішить суд...»). Не буду стверджувати, що адвокат, який заробляє достатньо, не буде практикувати такого. Проте ймовірно, що матеріально незалежний адвокат не стане ризикувати власною репутацією задля сумнівної вигоди. Високий професіоналізм та моральні принципи суддівського корпусу. Така проблема частинно виникає в невеликих районних судах, коли судді та місцеві адвокати часто знають один одного та мають дружні стосунки. Адвокат, який приїжджає з іншого міста, часто може відчутти дещо упереджене ставлення. При чому не до сторони, яку він представляє, а до нього особисто. Це в тій чи іншій мірі може поставити під сумнів твою незалежність, оскільки ти намагаєшся знайти компроміс та налагодити спільну мову з суддею. Безумовно, в не залежності від місцезнаходження суду, низький рівень знань та моралі тих, хто здійснює правосуддя, часто впливає на незалежність адвоката, бо змушує робити вибір: зробити так, як буде правильно, чи не сперечатися з судом і закрити очі на деякі процесуальні порушення. Реальне право вільно оскаржувати бездіяльність судді чи явні порушення правил суддівської етики або процесу (звичайно, в рамках розумного). Таке право згідно закону ми маємо. Але по факту на сьогодні адвокат, який написав скаргу на суддю, - камікадзе. Якщо знову ж таки говорити про невеликі суди, то можна вважати, що скарга на одного із суддів «закриває» дорогу до того суду взагалі. При цьому безкарними

залишаються відверта упередженість судді, явне затягування процесу чи його порушення. З особистої практики: голова суду вже більше півроку розглядає заяву про перегляд заочного рішення (при визначених законом 20 днях). З ініціативи суду справа п'ять разів знімалася з розгляду. Підстави, які повідомляють: суддя або в нарадчій кімнаті, або у відпустці, або на лікарняному чи у відрядженні. Про фактичні підстави можемо лише здогадуватися. Жодного разу про те, що справа знімається з розгляду, не повідомили. З однієї сторони заявити відвід підстав немає, з іншої сторони клієнту таку ситуацію важко пояснити. А на питання: «Чи можемо ми кудись поскаржитися?» - доводиться розводити руками. Реально діючий орган адвокатського самоврядування, який дозволить створити серед спільноти систему стримувань та противаг. На сьогодні функції існуючого органу зведені до двох: приймання кваліфікаційних іспитів та розгляд дисциплінарних проваджень. Не можу говорити за інші, але в нашому регіоні вирішити через раду адвокатів питання, яке стосується твоєї діяльності, не легше, аніж скласти кваліфікаційний іспит. Не менш важливими складовими незалежності адвоката є: лояльна державна політика в сфері оподаткування адвокатської діяльності, відновлення престижу професії та довіри до неї з боку суспільства, можливість участі в органах адвокатського самоврядування не лише декларативно.

64. незалежність від правоохоронних органів, процесуальні гарантії, особисті якості адвоката
65. Незалежність адвоката повинна проявлятися у можливості самостійного прийняття ним рішень - без втручання з зовнішнього боку (насамперед, втручання прокурорів, суддів, чиновників, представників адвокатського самоврядування), так і без існування внутрішнього конфлікту адвоката через його професійні чи особисті зв'язки з іншими особами.
66. Передбачені законом гарантії незалежності, відсутність стороннього тиску на адвоката.
67. 1)свобода від будь-якого зовнішнього впливу, тиску чи втручання в його професійну діяльність 2)не допускання у своїй професійній діяльності компромісів, що впливали б на незалежність адвоката
68. Незалежності адвоката кореспондують обов'язки державних органів всебічно сприяти реалізації повноважень адвокатами та відсутність тиску
69. Професійне адвокатське самоврядування, незалежність від правоохоронних органів, чіткий порядок дисциплінарної відповідальності, гарантування наших професійних прав та ефективні механізми їх поновлення та захисту.
70. Незалежність адвоката від будь яких органів, та держави. 2. Гарантія безпеки для адвоката.
71. Незалежність від втручання органів адвокатського самоврядування в першу чергу
72. Незалежність від: - протиправних/неетичних забаганок клієнта; - від особистих інтересів, що можуть неспівпадати з дійсними а не озвучуваними інтересами клієнта; - від усталеної професійної практики
73. Принциповість, мужність, самостійність
74. гарантії діяльності передбачені законом; 2) високі етичні стандарти діяльності самої адвокатської спільноти; 3) повага до адвокатури з боку інших учасників судового процесу, прокуратури, суду; 4) розуміння статусу адвокатури з боку суспільства та повага до адвокатської діяльності; 5) реальні можливості отримання належного рівня винагороди за надану

- правничу винагороду і адекватні умови оподаткування гонорарів; 6) високий професіоналізм адвоката та постійне підвищення ним своєї кваліфікації; 7) бездоганна моральна репутація самого адвоката
75. Незалежність адвоката абсолютна. Не може мати якихось виключень. Адвокат може залежати виключно від запиту та інтересів клієнта, й закону (звісно якщо такий запит є у правовому полі). Тобто адвокат діє незалежно від позиції суду, слідчого, прокурора, родичів, політиків, держави, ...
  76. На мою думку їх треба поділити на дві групи це професійні (процесуальні) і внутрішні (особисті). Незалежність адвоката від будь-яких органів, структур і держави в цілому; рівність адвоката з іншими учасниками процесу; збереження адвокатської таємниці і не втручання в діяльність ні при яких обставинах, без ототожнювання з клієнтом; свобода від будь-якого зовнішнього впливу, тиску, втручання в його діяльність з надання правової допомоги. Друга група це той будівельний матеріал, який людина набуває все своє життя і з нього вибудовує подальший фундамент для взаємодії з суспільством. Це незалежність від установок закладених з дитинства, від стереотипів, які склалися у суспільстві, ярликів. Незалежність від суспільної думки, від бажання всім догодити, тобто бути самим собою.
  77. Незалежність від держави, власних інтересів, від клієнта, від політичної волі, від партнерів
  78. самостійність у виборі правової позиції, відсутність впливу на адвоката інших осіб, гарантії професійних прав, особлива процедура притягнення до відповідальності
  79. Перш за все це відсутність впливу на адвоката з боку адвокатського самоврядування
  80. Незалежність від корупційної складової. 2. Незалежність від правоохоронної системи, неприпустимість йти на зговір з правоохоронцями у окремих справах. 3. Незалежність від КДКА, щоб не боятися позбавлення свідцтва за надуманими приводами.
  81. На мою думку незалежність включає в себе зовнішні і внутрішні складові. До перших можна віднести відсутність тиску з боку держави як суб'єкта владних повноважень, який має досить широкий спектр прояву, важливим є наявність гарантій, дотримання прав адвоката. Внутрішні більш пов'язані з якостями адвоката: дотримання законів та принципів, норм адвокатської етики, професіоналізм, фінансова незалежність.
  82. незалежність від правоохоронних органів, незалежність від держави
  83. свобода від зовнішнього впливу (держ органи, суди, треті особи); 2) принциповість у відносинах з тими, хто може вчиняти тиск; 3) превалювання інтересів клієнтів над власними інтересами.
  84. відсутність стороннього впливу
  85. Зовнішня, від тиску опонентів, клієнта тощо. Внутрішня - відсутність чинників, які впливають на прийняття адвокатом рішень
  86. повага і дотримання принципу рівності усіх перед законом іншими учасниками процесу
  87. неможливість притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності за його позицію у справі, вчинені ним в процесі надання правової допомоги дії, якщо вони здійснювалися відповідно до законодавства та Правил адвокатської етики; 2) доступ до професії: екзамен має проводитися у письмовому вигляді із збереженням для комісії анонімності особи, що екзаменується; витрати на доступ до професії повинні бути адекватними;

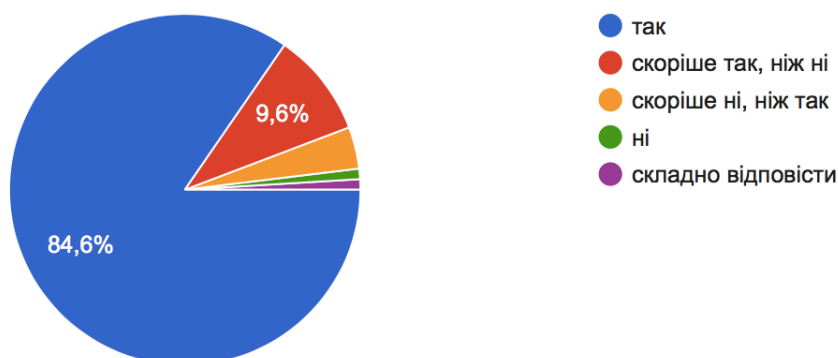

- 3) наявність декількох професійних адвокатських асоціацій, а не тільки НААУ; можливість адвоката бути членом будь-якої професійної адвокатської асоціації або членом кількох таких асоціацій, а також не бути членом жодної із професійних асоціацій; 4) наявність рівних прав для прокурорів та адвокатів; 5) вільний ідентифікований доступ адвоката до будь-яких реєстрів, крім тих, які містять державну таємницю; 6) неможливість затримання адвоката, обшуку за місцем його роботи та проживання, окрім як на підставі ухвали апеляційного суду.
88. Думаю, основними складовими є: 1) Гарантії держави, які передбачають захист адвоката від свавільного втручання держ.органів та приватних осіб у діяльність адвоката; можливість не відкривати отриману інформацію (адвокатська таємниця); можливість збирання інформації посередництвом запитів та відповідальність (хоча й досить умовна) за ненадання відповіді на запит адвоката; процесуальні можливості використання зібраних доказів максимально ефективно. 2) Впевненість адвоката у своїх знаннях, досвіді та позиції по конкретній справі, впевненість у правильному розумінні потреб свого клієнта. 3) Високий рівень порядності адвоката. 4) Фінансова незалежність адвоката. 5) Незалежність у прийнятті рішення про співпрацю з конкретним клієнтом та незалежність у обранні тактики адвоката у конкретній справі.
89. Самоврядність від державних органів влади як окремого інституту; незалежність органів адвокатського управління; самозацнятість
90. відсутність тиску з боку суду, опонента, клієнта, ділових партнерів, органів адвокатського самоврядування, громадськості та влади
91. - свобода від будь-якого зовнішнього впливу (тиску чи втручання) в професійну діяльність з боку державних органів, інших адвокатів тощо; - можливість реального захисту.
92. Відсутність організаційної підпорядкованості, особистий професійний рівень забезпечує матеріальний стан
93. 1. Свобода адвоката від будь-якого зовнішнього впливу, тиску чи втручання, зокрема, з боку органів виконавчої і судової влади, а також об'єднань громадян (політичних партій, рухів і інших громадських організацій); 2. Неприпустимість підпорядкування адвоката будь-кому при виконанні своїх професійних обов'язків; 3. Неприпустимість будь-якого втручання і перешкоди здійсненню адвокатської діяльності; 4. Чітке розділення адвокатом своїх професійних обов'язків і особистих інтересів, відсутність особистої зацікавленості; 5. Свобода при формуванні правової позиції по справі; 6. Заборона будь-якого втручання у приватне спілкування адвоката з клієнтом; 7. Можливість здійснювати професійні обов'язки без впливу третіх осіб, без залякування, перешкод, завдання турботи і недоречного втручання.
94. Відсутність стороннього тиску зовні, принциповість
95. Незалежність від держави, державних та інших органів, їх посадових осіб. Незалежність від клієнта. Незалежність від колег, партнерів, друзів, знайомих тощо. Незалежність від власних потреб та інтересів. Наявність гарантій незалежності та безпеки адвоката, а також механізмів забезпечення їх реалізації (дотримання). Ефективна система адвокатського самоврядування.
96. Дотримання гарантій адвокатської незалежності, в першу чергу з боку державних органів, повага до адвокатів як з боку суддів, прокурорів, представників державних органів, так і з боку суспільства, захищеність

адвоката від зовнішніх загроз, у тому числі реальна можливість активного захисту проти фізичних загроз. Самоусвідомлення та самоідентифікація адвокатів як носіїв високих морально-етичних цінностей.

97. недоторканість, відсутність тиску з боку правоохоронних органів, суддів, та органів самоврядування,
98. Невтручання органів держави в діяльність адвоката. 2. Процесуальні гарантії, гарантії безпеки. 3. Адвокатська таємниця. 4. Незалежність від своїх власних інтересів, від клієнта, партнерів. 5. Функціонування адвокатського самоврядування.
99. можливість оскарження дисциплінарних рішень; самостійний вибір напрямків роботи; організація роботи на власний розсуд; незалежність від різного роду державних структур
100. наявність ефективних механізмів та засобів протистояння втручання у законну професійну діяльність адвоката

2. Чи впливає стан незалежності адвокатської діяльності на реалізацію принципу верховенства права при здійсненні правосуддя?

Так – 84,6%

Скоріше так, ніж ні – 9,6%

Скоріше ні, ніж так – 3,8%

Ні – 1%

Складно відповісти – 1%

3. Якщо Ваша відповідь «так» або «скоріше так, ніж ні», то зазначте, будь ласка, яким чином стан незалежності адвокатської діяльності впливає на реалізацію принципу верховенства права при здійсненні правосуддя?

89 відповідей

1. Застосування всіх можливих засобів захисту Включаючи розкриття зловживань сторони обвинувачення

2. Адвокатська діяльність є складовою правосуддя, нерозривно пов'язана. Сама суть незалежності адвокатури робить можливим правосуддя, сприяє верховенству права. У разі залежності адвокатури, нездатності самостійно без вказівок приймати участь у процесі, такий процес перетворюється на гру в одні ворота. Незалежність адвокатської діяльності також впливає на змагальність, що в свою чергу сприяє верховенству права.
3. Незалежний адвокат не схильний підпадати під вплив судових і правоохоронних органів
4. якщо складові (п.1) присутні, адвокат є професіоналом, він спрямовує свої зусилля на реалізацію всіх принципів, в тому числі і верховенства права, а не долає фінансові чи організаційні препони
5. Якщо адвокат буде боятись втратити свідомість, він буде йти на компроміси із органами влади, прокуратурою, судом навіть якщо останні будуть порушувати закон та/або права людини.
6. верховенство права неможливо без незалежності складових правової системи в цілому: суду, адвокатури, прокуратури
7. за наявності забезпечення незалежності, відсутності впливу, верховенство права у професійній діяльності постає основну роль
8. адвокати є складовою судового процесу в рамках якого чиниться правосуддя і як наслідок забезпечується верховенство права
9. формування правової позиції без будь-яких впливів
10. Вільний вибір правової позиції. Відсутність страху щодо "помсти" з боку органів правосуддя. Гарантує рівні права в процесі .
11. адвокат дотримується етичних стандартів і не робить незаконні речі в угоду клієнту
12. На адвокатуру здійснюється вплив зі сторони правоохоронних органів. Також й на клієнта. Найгірше, що захиститися неможливо. Навіть при реєстрації травматичної зброї, адвокат близько 2х місяців може це зробити, якщо є на це законна підстава. Адвоката не має в переліку осіб, які мають право на травматичну зброю
13. Адвокат - це частина правосуддя. Якщо адвокат залежний - правосуддя викривлене
14. Верховенство права неможливе без змагальності сторін та чесного суду. Лише незалежний адвокат як частина правосуддя здатний реалізувати верховенство права на практиці.
15. Полная независимость адвоката в его профес. деятельности и также в выборе правовой позиции увеличивает не только уверенность адвоката в его успехе и реальности правосудия, но и уменьшает или сводит к нулю риски давления на адвоката как др. участников процесса (судья, прокурор) так и самой судебной практики .
16. Право не слід купляти, його треба чинити
17. Відсутність адміністративного впливу на позицію адвоката
18. прямо, від того на скільки незалежний адвокат на стільки і буде реалізований принцип верховенства права
19. Прикладом може бути кримінальне судочинство де є розмежування сторін кримінального провадження. Якщо адвокатура втратить незалежність, то зникне сторона захисту, що найбільше стоїть на захисті цього принципу, сторона протистояння беззаконню.

20. незалежність адвокатської діяльності сприяє виникненню довіри людей до процедур правосуддя, неупереженості суддів, справедливий судовий розгляд
21. Незалежний адвокат діє відповідно до принципу верховенства права та інтересів свого клієнта - а не спираючись на страх перед суддею, прокурором чи слідчим. або страхом втратити клієнта
22. якщо адвокатура залежна, вона не зможе дотриматись її основних принципів діяльності, виконувати покладені обов'язки, належним чином представляти інтереси клієнта
23. жодні впливові чинники не можуть диктувати
24. Однією із складових верховенства права наряду із доступом до правосуддя є право на правову допомогу, яке в повній мірі може бути забезпечена виключно незалежною адвокатурою.
25. Ми вже знаємо, що адвокатура - це колесо в піраміді доступу до правосуддя, а тому, відповідно, якщо колеса нормально не функціують, то далеко ніхто не заїде. Якщо ж серйозно, то адвокатура є дуже важливою складовою в системі правосуддя, а тому існування корумпованої або "ручної", незалежної адвокатури є великою проблемою для суспільства, адже попит на "порешать" є завжди.
26. незалежність в представленні доказів
27. В сучасній судовій системі адвокат є єдиним учасником процесу, який не пов'язаний відносинами адміністративного підпорядкування або будь-яким іншим чином з іншими особами та органами. Це дозволяє йому здійснювати професійну діяльність виключно по "букві" закону, спрямовувати процес в таке русло, щоб усі правові процедури відбувались виключно у спосіб та в порядку, передбаченому законом, незалежно від політичних, революційних, слубових та матеріальних чинників, що можуть впливати на процес та унеможливити реалізацію основоположного принципу верховенства права.
28. адвокат діє в рамках законодавства, надаючи правову допомогу. Він вправі обирати різні засоби реалізації цього права і при цьому ніхто не може на нього впливати.
29. Права адвокатів забезпечують повноту, всебічність, об'єктивність судочинства, досягнення на цій основі такої мети, як охорона прав і свобод людини. Адвокат не має повноважень спеціально стежити за дотриманням прав і свобод людини, не може застосовувати заходи примусу в разі їх порушення, але він є, по суті, специфічним засобом контролю за дотриманням законів у процесі здійснення правосуддя
30. Лише за умови незалежності адвоката можливою є реалізація принципів рівності всіх перед законом та змагальності.
31. Без незалежного адвоката не існує принципу верховенства права
32. Формує довіру суспільства до правосуддя
33. Якщо адвокат не має змоги здійснювати свою діяльність незалежно від будь-яких чинників, то про яке верховенство права ми говоримо? Якщо адвокат піддається тиску з боку держави, правоохоронних органів, якщо він не має рівних процесуальних прав з іншими сторонами процесу, то яке правосуддя здійснюється ???
34. незалежність адвокатської діяльності дає змогу адвокату, зокрема, вибодовувати свою власну правову позицію в справі
35. Верховенство права не може існувати без належної і професійної судової системи, а остання не може функціонувати належним чином

без добре організованої та незалежної адвокатури, заснованої на сумлінному і професійному ставленні до справи.

36. Незалежність адвокатури непосредственно влияет на сам процесс осуществления правосудия поскольку адвокатура это одна из основных составляющих элементов правосудия- а независимая адвокатура это инструмент для достижения справедливости и обеспечения верховенства права
37. Незалежний адвокат працює в рамках закону і цим впливає на реалізацію цього принципу
38. Лише за умов майже абсолютної незалежності адвокатури в цілому та окремого адвоката зокрема може бути досягнута протидія "наступальній системі" держави (правоохоронних та судових органів)
  1. Більшість адвокатів публічно не висловлюють свою позицію на основі правові події в суспільстві, внаслідок цього уповільнюється створення незалежних судів, органів прокуратури
  2. Судді, прокурори приймають за норму порушення процесу, позапроцесуальне спілкування.
39. Коли робота адвоката з надання кваліфікованої правової допомоги перетворюється на переговорний процес, процес "вирішення питань" - про верховенство права можна забути, оскільки система набуває ознак ринкових відносин.
40. Безумовно, якщо адвокат відчуває себе незалежним від зовнішнього впливу, він має більше способів і методів здійснювати правозахисну діяльність, в чому власне і виражається принцип верховенства права. В умовах незалежності адвокатської діяльності підвищується свідомість і власна активність адвоката для застосування принципу верховенства права при здійсненні правосуддя. Хоча з іншого боку, в адвокатів з низьким рівнем правової культури та професійної активності (а такі, на жаль, є серед наших колег) незалежність може асоціюватися з вседозволеністю. Це, в свою чергу, може спричинити бездіяльність адвокатів і пасивну поведінку під час здійснення правосуддя, що не сприяє утвердженню принципу верховенства права.
41. якщо адвокат внутрішнє не усвідомлює свою незалежність з прокурором або з суддею він може навмисно не усвідомлюючи цього, наприклад не звернути увагу на покази свідка, на докази у справі для того щоб не нашкодити прокурору в його обвинуваченні.
42. Коли адвокат є незалежним від правоохоронної системи, судової гілки влади, то він об'єктивно та якісно надати клієнту правову допомогу.
43. залежний адвокат не може бути ефективним і для клієнта, і для цілей правосуддя
44. за умови незалежності адвокатської діяльності зможе сприяти пошуку істини у вирішенні юридичного конфлікту
45. Принцип "верховенства права" один з основних принципів процесу правосуддя. Якщо на його початку (або на певній стадії) в його учасників не рівні так звані "вихідні дані" (набір і складові певних принципів/гарантій здійснення діяльності. Такі є у суду - гарантії суддівської діяльності, є в прокурорів), то відповідно і сам процес має гіпотетичний ризик схилитися на бік того учасника, який має найбільш чіткі і гарантовані державою принципи)
46. В разі якщо адвокат під час здійснення адвокатської діяльності буде "боятися" вчинити/сказати ті чи інші дії, то реалізація принципу верховенства права буде неможливим.

47. Неухильне дотримання норм матеріального та процесуального права адвокатом. Здатність пройти усі інстанції зі справою з метою добитись постановлення законного та об'єктивного рішення по справі.
48. Адвокат, як частина системи правосуддя держави, здійснюючи незалежну адвокатську діяльність зміцнює принцип верховенства права. Водночас, порушення гарантій адвокатської діяльності негативно впливає на незалежність адвокатської діяльності та довіру правосуддю взагалі.
49. Відсутність тиску на адвоката, гарантія того, що адвокат може "присвятити" час розробці стратегії захисту, за умови збереження таємниці спілкування із Клієнтом, гарантоване зберігання документів, отриманих від Клієнта (невідкриття Адв.досьє), дозволяє адвокату забезпечити реалізацію принципу верховенства права при здійсненні захисту Клієнта, а не виборювати право захищати.
50. Адвокатська спільнота - є невід'ємною складовою частною правосуддя. Якщо припустити, що така складова знаходиться під впливом чинників, зважаючи на які адвокат буде діяти, не виходячи з принципу верховенства права, а з будь-яких інших факторів, то сам принцип, очевидно, стає пустим гаслом.
51. Если в позициях клиента и адвоката есть разногласия, каждый в праве отказаться друг от друга и найти то, что подходит, нет принуждения в работе и как следствие, качество работы улучшается.
52. Адвокати забезпечують дотримання п-пу верховенства права через захист прав та інтересів своїх клієнтів, в першу чергу від незаконних посягань з боку держави.
53. Вплив, очевидно, є безпосереднім, бо інститут незалежної адвокатури - невід'ємна частина системи правосуддя.
54. Незалежність адвоката - це запорука рівності та змагальності судового процесу.
55. Перш за все , дає можливість всебічно захистити та представити інтереси клієнта в правовому полі в рамках діючого Закону
56. адвокат, який абсолютно незалежний від впливу держави (правоохоронних органів), який має процесуальну рівність серед інших учасників процесу, адвокат з високими моральними якостями є значним чинником в реалізації верховенства права
57. Залежний адвокат перестає відігравати функцію, яка покладена на адвоката в системі правосуддя, що побудована на принципі верховенства права. Залежність адвоката наносить критичний удар по праву кожної особи на захист, яке безсумнівно є важливим елементом верховенства права.
58. Багато законів не виконуються в тому числі через відсутнє розуміння з боку працівників виконавчої влади. Також є проблема в механізмі реалізації певних норм права, або рішення які не майже не можливо виконати .
59. Кожен має право на Правову допомогу та захист
60. Без фахової, професійної та незалежної адвокатури - принцип верховенства права неможливий, адже населення не може передбачити, що Держава буде здійснювати всю свою діяльність тільки на підставі закону, якщо не буде незалежних юристів, які будуть здійснювати захист громади від можливого свавілля.
61. Так, оскільки будучи незалежним у своїй професійній діяльності адвокат повною мірою і всіма законними методами буде відстоювати інтереси

клієнта, не піддаючись будь якому впливу з боку правоохоронних органів чи суду.

62. Вплив на захисника з метою відмови від захисту особи або не надання якісного захисту в повній мірі
63. Якщо адвокат прогинається під будь-які забаганки клієнта, усталену ділову практику (не завжди етичну чи ефективну) та не готовий протистояти викликам, які щодня трапляються в нашій професії, а лише пливе по течії, то такий адвокат швидше сприяє розвалу та загніванню судової/правоохоронної системи та не має відношення до становлення Верховенства права. Зараз ввели адвокатську монополію в судах та правоохоронних органах задля підвищення стандартів роботи, значно збільшили судовий збір чим частково обмежили доступ до правосуддя та створили передумови для здорожчання послуг адвокатів. Якщо при всіх цих перевагах та адвокатських гарантіях адвокати не будуть боротись з усталеними недоліками системи, а лише потуратимуть їм, тоді така довіра до адвокатури невиправдана та лише шкодитиме формуванню ринку юридичних послуг.
64. Незалежність адвоката - це запорука відстоювання принципу верховенства права
65. При здійсненні правосуддя у кримінальному процесі лише незалежний адвокат як представник особи може виступити реальною противагою державній машині, яка уособлюється прокуратурою та змусити суд, який також є частиною держави, здійснити справжнє правосуддя, без обвинувального ухилу. В цивільному та господарському процесі незалежна адвокатська діяльність є гарантією забезпечення реальної змагальності та рівності сторін як складових частин принципу верховенства права.
66. якщо наприклад розглянути в контексті кримінального права, і адвокат буде залежний від обвинувачення чи суду(якщо суд упереджений), особу наприкла замість виправдання, можуть засудити, чи звільнити від відповідальності чи покарання. Таким чином стан незалежності адвоката впливає на дотримання основних засад кримінального провадження, і в першу чергу на принцип верховенства права
67. Тільки маючи абсолютну незалежність, і зовнішню, і внутрішню, адвокат має можливість надавати якісну правову допомогу в рамках законодавства, дотримуючись принципу верховенства права. Маючи зовнішній тиск, адвокату доводиться шукати способи його оминати. Маючи внутрішнє непорозуміння, адвокат не може адекватно відповідно до законодавства зрозуміти стан клієнта і йому надати допомогу, оцінюючи його дії відповідно до закладених стереотипів у суспільстві і вішаючи на нього ярлик, без аналізу дій відповідно до законів.
68. Адвокатська діяльність безпосередньо пов'язана із дотриманням прав людини і їх захистом.
69. Якщо адвокат не буде незалежним, то він буде поводитись гідно та професійно, не порушуючи принцип верховенства права та змагатися зі стороною обвинувачення суто у процесуальних рамках.
70. Незалежність адвокатської діяльності це невід'ємний елемент функціонування всього інституту адвокатури в цілому, без гарантування та дотримання якого не може бути мови про навіть можливість забезпечення захисту прав та свобод людини.

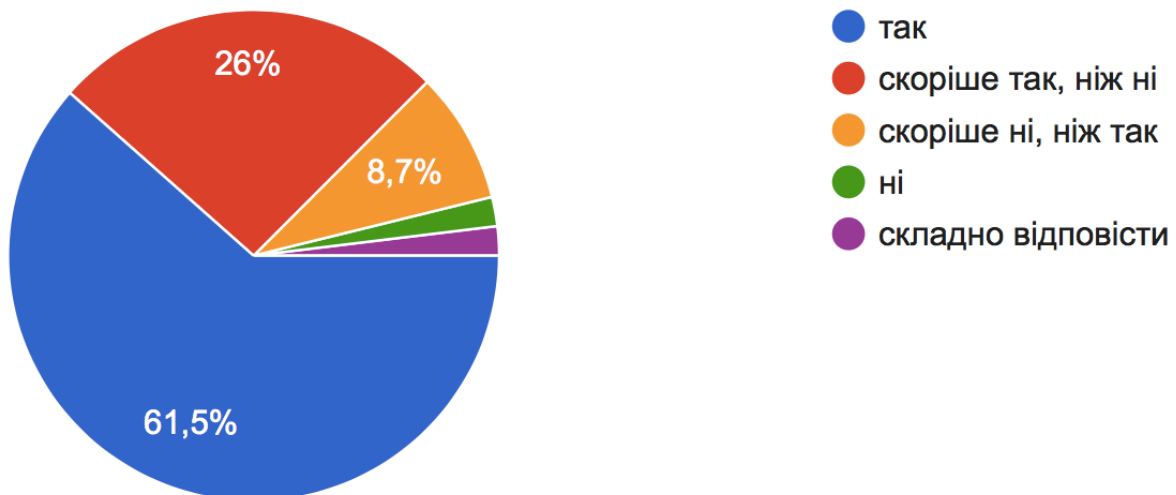
71. якщо має місце порушення прав адвоката, тиск на адвоката, це негативно відображається на інтересах клієнта, та на всій системі правосуддя
72. Якщо адвокат добросовісно, чесно та незалежно захищає інтереси клієнта, буде досягнутий результат у вигляді правосудного рішення (якщо не в Україні, то в ЄСПЛ). Чим більше таких адвокатів, тим у більшій мірі буде реалізовано верховенство права і суспільство буде перевиховуватися і розуміти, що закон та право діють. Це глобальний процес, та кожен так чи інакше впливає на нього.
73. без незалежної адвокатури буде порушено право на захист а отже не буде реалізовано принцип верховенства права.
74. Вважаю, що складовою інституту верховенства права є незалежна адвокатура. Відсутність такої нівелює верховенство права
75. Адвокат як один з учасників процесу надає фахову юридичну допомогу стороні і цим самим забезпечує встановлення істини в справі, а отже і верховенства права в кінцевому результаті
76. адвокат має можливість здійснювати всі законні методи роботи, не перебуваючи під страхом притягнення до дисциплінарної відповідальності, що значно підвищує ефективність та результативність такої роботи
77. Незалежний та професійний адвокат вносить у будь-який судовий процес чи іншу спірну ситуацію елемент рівноваги та балансу.
78. Відсутність зовнішнього тиску під час захисту Клієнта
79. Незалежний адвокат повністю може сфокусуватися на захисті клієнта у спосіб, який він обирає. І навпаки: якщо адвокат будь-яким чином залежний від ХХХ-факторів, він не може в повній мірі надати клієнту повноцінний захист, адже вибір способу та методів захисту звужений. Це, в свою чергу, впливає на позицію адвоката в суді і, відповідно, відображається на результаті його роботи. Як наслідок, клієнт не отримує повноцінного захисту, який має забезпечувати саме адвокат, а не суд
80. Незалежність адвоката забезпечує повний захист прав клієнта при здійсненні правосуддя
81. Незалежність професії адвоката є основоположною для ефективного здійснення правосуддя, а незалежна адвокатура виступає в свою чергу як гарантія дотримання принципу верховенства права при здійсненні правосуддя. Тому, беручи до уваги те, що справедливість є сутністю справжнього правосуддя, варто зазначити, що таке правосуддя неможливе без такого учасника як незалежний адвокат, який зможе повноцінно забезпечити реальну змагальність судового процесу та ефективно захистити порушені права та свободи свого клієнта. Щоб виконувати свою функцію, адвокати повинні працювати в оточенні, що уможливорює реалізацію їхніх прав та свобод, професійних обов'язків, а також гарантує захист від будь-якого залякування, переслідування, впливу, що можливо тільки в правовій системі, в якій панує верховенство права.
82. Саме незалежна та принципова позиція адвоката забезпечують принцип змагальності, що відповідно в певній мірі впливає на реалізацію верховенства права
83. Адвокатська діяльність має здійснюватися з дотриманням принципу верховенства права. Якщо не забезпечено реальну незалежність, то можуть існувати чинники, що напяму впливатимуть на дотримання адвокатами цього принципу. Тільки незалежний адвокат здатен

- забезпечити реальну змагальність процесу під час здійснення правосуддя (за умови його професіоналізму, порядності тощо)
84. Толерування адвокатами нечесних практик призводить до поглиблення корумпованості державних органів, негативно відбивається на репутації адвокатури в цілому.
  85. у такому випадку у адвоката відсутні штучні обмеження, і він в повній мірі може використовувати засоби захисту права (в першу чергу).
  86. Вважаю, що лише незалежний адвокат може повноцінно забезпечувати змагальність процесу, реалізуючи принцип верховенства права при здійсненні правосуддя.
  87. без нав'язування певних позицій зі сторони (прокурора, судді та ін.) адвокат може відстоювати позицію свого клієнта, ґрунтуючи її лише на правових нормах, і у випадку невинуватості особи - особу буде виправдано
  88. При реалізації принципу верховенства право при здійсненні правосуддя є прямий взаємозв'язок, не можна захистити людину маючи зв'язані "руки" судом та законом.
  89. Крайше виконання, покладених на адвоката завдань.

4. На Вашу думку, чи існують в Україні проблеми реалізації/ загрози незалежності адвоката у професійній діяльності?

104 відповіді

Так – 61,5%

Скоріше так, ніж ні – 26%

Скоріше ні, ніж так – 8,7%

Ні – 1,9%

Складно відповісти – 1,9%

5. Якщо Ваша відповідь «так» або «скоріше так, ніж ні», то зазначте, будь ласка, які проблеми чи загрози незалежності адвоката у професійній діяльності, на Вашу думку, існують?

87 відповідей

1. Погрози з боку державних органів, застосування до адвокаті дисциплінарних стягнень за скаргами державних органів. Застосування до адвокатів слідчих дій.
2. Зовнішні: спроба підпорядкувати собі адвокатуру; спроба тиску, на адвокатів; погрози, застосування насильства, пошкодження майна; відкриття кримінальних проваджень; незаконні обшуки та виїмки з метою здобуття доказів вини клієнта; сліпе слідування завдань та вказівок клієнта коли його вимоги протизаконні чи явно не відповідають законодавству та практиці застосування. Внутрішні: розбрат та відсутність єдиної позиції; відсутність традицій; відсутність розуміння ролі та значення адвокатури; потрапляння в адвокатуру випадкових людей із низьким рівнем знань та практичних навичок; хабарництво під час доступу до професії; практика посередництва у хабарництві при веденні справ; відсутність самовдосконалення, підвищення кваліфікації; клановість та боротьба за посади в ОАС; тиск та репресії інакомислячих та тих хто критикує; відсутність прозорості у діяльності ОМС; застаріла система допуску до професії; відсутність реальної системи контролю якості; прийняття рішень та ведення справи не на користь клієнта, а щоби не посваритися з суддею/прокурором/поліцейським.
3. Тиск зі сторони правоохоронців, деколи недоброчесних суддів, залякування з різними формами
4. відсутність самоврядування; - не рівні процесуальні права; - відсутність відповідальності за порушення гарантій; - не досконала система оподаткування.
5. як приклад членство в національній асоціації не є добровільним, що насамперед суперечить міжнародним принципам незалежності адвокатів. Не можна примушувати вступати в будь які об'єднання та навязувати членство. Голова НААУ неодноразово поспішливо вибачалась перед судами за дії адвоката, хоча адвокат діяв в рамках закону і не дозволяв судді в процесі порушувати закон, що підривало авторитет в цілому адвокатської діяльності
6. загрози у зміні процесуальних законів, недосконалості існуючих норм, відсутності реальної змагальності сторін
7. ототожнення з клієнтом, недостатня правосвідомість громадян, тиск політичний чи суспільний всупереч правовим механізмам
8. розбрат у Радах адвокатів, утотожнення з клієнтом і через це полювання на відьом
9. обов'язкове членство в НААУ
10. незаконні обшуки у адвокатів, внесення змін до КПК та ЗУ "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" які звужують права та гарантії адвокатів
11. Як тільки починаєш працювати у серйозній справі, одразу телефон прослуховується, постійно слідкують за адвокатом правоохоронці в цивільному.

12. "засирання" адвокатури вихідцями з правоохоронних органів; необгрунтовані кримінальні переслідування адвокатів;
13. Погрози з боку опонентів та працівників правоохоронних органів. Протиправні рішення органів адвокатського самоврядування як спосіб тиску на адвоката. Обшуки та вилучення документів у адвокатів, що є адвокатською таємницею
14. ризик "створення" тиску правоохорон. органами на адвоката - ініціювання кримінального переслідування проти адвоката (проведення обысків или физ угрозы).
15. Тиск з боку державних органів, та бажання не зашкодити клієнту принциповою позицією
16. намагання держави взяти під контроль адвокатуру
17. Відсутність гарантій безпеки адвоката
18. Існуючі органи адвокатського самоврядування і їх діяльність.
19. втручання з боку державних органів, третіх осіб в адвокатську діяльність (скарги на дії адвоката, внесення відомостей до ЄРДР відносно адвоката)
20. Тиск на адвоката (необгрунтовані скарги, обшуки, допити, кримінальні переслідування) і як наслідок на адвокатуру у цілому
21. елементарна фізична безпека адвоката, тиск суспільства, так званих громадських активістів, залякування правоохоронних органів
22. бажання підпорядкувати адвокатуру
23. Основною проблемою є те, що для органів державної влади, зокрема, для правоохоронних органів, гарантії адвокатської діяльності не є дороговказом у відносинах з адвокатами.
24. Загроза з боку правоохоронних органів, зокрема, шляхом проведення у адвоката обшуків з питань діяльності клієнтів.
25. Проблема з прозорим обранням керівництва адвокатури, що за собою завжди тягне непрозорість діяльності органів адвокатського самоврядування, прийняття змін в нормативні акти, в т.ч. й в ПАЕ.
26. тиск з боку правоохоронних органів, під прийняття судових рішень суди приймають правову позицію сторони обвинувачення
27. Міністерство юстиції України намагається "підім"вати адвокатуру
28. по-перше спостерігається тенденція встановлення залежності адвоката від позиції органів адвокатського самоврядування, що не завжди є такою, що відповідає закону. 2. по-друге, останнім часом державні інституції намагаються поширити свій вплив на адвокатську діяльність, що априорі є незалежною, в тому числі шляхом запровадження низки законодавчих ініціатив.
29. Безпосередні та опосередковані загрози. Безпосередні загрози - звужуються права адвоката законодавчо та політично. На адвоката здійснюється тиск та його асоціюють із клієнтом. Адвокатське самоврядування не досягло необхідного рівня демократизації, правової культури та толерантності у своєму середовищі. Керівництво та адвокати, які входять в органи адвокатського самоуправління, використовують своє становище для зведення рахунків зі своїми колегами-адвокатами, бо вважають, що колега адвокат є конкурентом, а незалежний та "продвинутий" адвокат є загрозою для їх "царювання". Опосередковані загрози - збільшення судового збору, що унеможливорює та обмежує доступ до правосуддя пересиченим громадянам, слабо розвинута економіка, корупція, слабе реформування законодавства та судової практики.

30. Адвокат має бути впевнений, що його не притягнуть до кримінальної чи іншої відповідальності або не буде погроз їх застосування у зв'язку з наданням ними правової допомоги, здійсненням захисту та представництва згідно із законом . Адвокат має бути належним чином захищений від втручання в його професійну діяльність, в тому числі й з боку органів адвокатського самоврядування. Орган адвокатського самоврядування повинен спрямовувати свою діяльність на дотримання гарантій незалежності адвокатів, забезпечення надання правової допомоги на високому професійному рівні, формування кваліфікованої адвокатури, захист корпоративних прав адвокатів
31. Неготовність суспільства сприймати адвоката як незалежного професіонала та рахуватися з гарантіями адвокатської діяльності
32. Надмірний контроль державних інституцій над адвокатською професією
33. Корупційна складова, політичний вплив, низька правова культура самих правників
34. Останні місяці, роки ми можемо , на превеликий жаль, бачити, що адвокатів вбивають, на них здійснюється фізичний вплив, адвоката уособлюють з особою його клієнта, велика кількість обшуків, ініційованих у адвокатів. Крім того, адвокатський запит-на нього багато установ не вважають за потрібне давати чіткі відповіді.
35. можливий тиск на незалежність адвоката зі сторони органів досудового розслідування, суду тощо
36. Постоянное давление на Адвоката со стороны правоохранительных органов, отсутствие реальных гарантий безопасности адвокатской деятельности, нарушение адвокатской тайны со стороны правоохранительной системы, зависимость Адвоката от интересов клиента
37. Відсутність дієвого механізму захисту прав адвоката, соціальних гарантій та його безпеки. Розрізненість в адвокатській спільноті.
38. Позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю за публічні висловлювання, реагування на незаконні дії суду, прокурора 2. Фізичний та моральний тиск 3. Негативне відношення суспільства.
39. Низький рівень професійної підготовки, відсутність бажання професійного розвитку, високий рівень корупції.
40. адвокат підтримує прокурора із за того що той його друг. Тиск на адвоката шляхом погроз і його адресу, або обшук в офісі чи в помешканні де мешкає адвокат. Психологічних тиск з правоохоронців.
41. Наприклад нові ПАЕ є такими, що обмежують право адвоката висловлюватися в соціальних мережах.
42. "де-юре", адвокати незалежні у професійній діяльності, а "де-факто" у них значно менше можливостей та інструментів для збору доказів, для доведення власної правової позиції
43. порушуються гарантії професійної незалежності адвоката з боку працівників правоохоронних органів
44. Я бачу наступні проблеми: -принцип незалежності адвокатської діяльності ігнорується слідчими органами при проведенні обшуків та інших слідчих дій відносно адвоката; -ототожнення адвоката з клієнтом і відповідно відношення до нього (захищаєш вбивцю - значить сам такий і т.д.) - відсутність права на належну пенсію по відношення з іншими учасниками процесу правосуддя (про пенсію судді і прокурора - подбає держава, а

- адвокат сам повинен подбати про свою пенсію) -відсутність реальної відповідальності за порушення гарантій адвокатської діяльності тощо
45. Самою більшою загрозою незалежності адвоката, на мою думку, є існуючий механізм формування органів адвокатського самоврядування.
  46. Погрози та "блокування роботи адвоката" з боку іншої сторони, правоохоронних органів, органів державної влади та МС тощо, як в прямому сенсі так і завуальовано, користуючись владою та повноваженнями, що надані таким особам (ненадання запитів, відповідей тощо).
  47. Порушення гарантій адвокатської діяльності
  48. самоврядування на рівні РАУ, яке не враховує інтереси адвокатів. Відомі випадки "дивної" обізнаності органів МВС щодо конфлікту в адвокатурі, що стало підставою у відмові адвокату у наданні відповіді на адв.запит 2. затемнення адвокатів у реєстрі адвокатів України, за умови, що КПКУ вимагає наявності адвоката у такому реєстрі для участі у процесі. 3. здійснення оперативно-розшукових заходів, слідчих дій щодо адвокатів із порушеннями (в т.ч. за умови відсутності відповідної ухвали слідчого судді та неповідомлення регіональних рад адвокатів про обшук). 4. неврахування інтересів адвокатів за чинними нормами - наприклад, недопуск адвоката до обшуку (за "новим" КПКУ) повинен довести сам адвокат
  49. Фізична незахищеність, як особиста, так і близьких. 2. Неповага до адвокатської таємниці з боку правоохоронних органів. 3. Ототожнення адвоката з клієнтом. 4. Відсутність дієвого механізму притягнення до відповідальності винних у порушенні прав адвоката. 5. Постійні зміни законодавства в сфері адвокатської діяльності. Штучне ускладнення реалізації права на професію (мається на увазі проект закону, яким розмежовується працевлаштування і приватна практика). 6. Непомірні податки.
  50. Відсутність дієвого та ефективного механізму притягнення до відповідальності осіб, які порушили професійні права адвокатів. Недієва правоохоронна система. Низька правова культура працівників органів державної влади.
  51. Намагання влади у різних її проявах зарегулювати галузь та отримати дієві інструменти впливу на адвокатів, завдяки застосуванню різних технологій: від розхитування ситуації всередині інституту до створення негативного іміджу в свідомості населення за допомогою ЗМІ.
  52. Використання кримінальних звинувачень проти адвокатів. Підконтрольні урядам ЗМІ влаштовують наклепницькі кампанії проти адвокатів. Відсутність імунітету адвокатів щодо їх усних і письмових заяв, а також право на недоторканність приватного життя, в т.ч. обшуки у адвокатів. Неправомірне відсторонення від адвокатської практики в якості санкції проти адвокатів при виконанні ними своїх функцій. Адвокати, зокрема, адвокати, які працюють над справами, пов'язаними з порушеннями прав людини, або над політично мотивованими справами, стикаються з цілою низкою фізичних і соціальних загроз (таких як загрози травми, зникнення або смерті). Держава непрямо впливає на доступ до практики і призупинення або припинення дії статусу адвоката. Судді скептично ставляться до концепції прав людини, дії норм Конституції і не обізнані про цінності в області прав людини.
  53. 1. Фінансова нестабільність в державі. 2. Незахищеність адвокатської діяльності від протиправних втручань силових структур. 3. Неякісний закон

як такий та судова практика, яка дуже часто залежить від вказівок «зверху» (наприклад, існуючі правові позиції у справах щодо земельних та пенсійних спорів, спорів з банками щодо депозитних вкладів тощо).

54. Корумпованість, низька правова суспільна свідомість, оподаткування
55. Недієвість гарантій адвокатської діяльності, передбачених в законодавстві. Непоодинокими є випадки обшуків у адвокатів, виїмки документів, що становлять адвокатську таємницю, замаху на життя та здоров'я адвокатів тощо.
56. Відсутність законного обґрунтування статусу адвоката
57. Незаконні обшуки, погрози, насильства проти адвокатів
58. Нещодавні зміни до КК України, слабкі органи самоврядування, численні та систематичні порушення прав адвокатів призводять до залежності адвокатів.
59. Тиск на адвоката з боку правоохоронних органів. 2. Недооцінення сторони захисту судом. 3. Проблеми в системі адвокатури в цілому.
60. Позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю осіб, які не розподіляють думку НАБУ (непоодинокі приклади в м. Києві, м. Ужгород, тощо)
61. Найбільша загроза - це самі ж адвокати, які не цураються будь-чого для збільшення своїх доходів в т.ч. вочевидь неетичних чи протиправних дій. До деякої міри це судова та правоохоронна система яка історично тяжіє до інквізиційного процесу з перевагою прав обвинувачення/держави
62. "надумане" зупинення або позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю
63. наявні факти тиску на адвокатів з боку правоохоронних органів, переслідування адвокатів з боку органів адвокатського самоврядування за критику, низький рівень правової культури суспільства, бажання багатьох громадян вирішувати свої правові проблеми у неправовий спосіб, несправедлива система оподаткування гонорарів, низькі особисті етичні стандарти певної частини самих адвокатів
64. дуже часто в судах презюмується така позиція, якщо обвинувальний акт попав до суду - особа винна. Зламати цей стереотип дуже важко, тому судді, під впливом сторони обвинувачення намагаються втручатися у адвокатську діяльність, намагаючись тиснути на адвоката, щодо зміни правової позиції у справі. Нажаль так склалося, що якщо особа має бути виправдана, справу швидше закриють, ніж винесуть виправдовувальний вирок
65. Звуження незалежності та самоврядності, примусова участь у громадських об'єднаннях. Створення системних важелів, які суттєво впливають на професійний розвиток і подальшу роботу адвокатів.
66. багато суддів відносяться до адвоката як до лишньої фігури в процесі, учасника процесу, який не повинен заперечувати думці суду, крім того адвокати не захищені від тиску правоохоронних органів
67. на мою думку, у більшій свої частині, діяльність НААУ спрямована на позбавлення незалежності адвоката. Перший факт- участь у НААУ є добровільно-обов'язковою. Є багато інших адвокатських об'єднань, які здійснюють свою діяльність більш ефективно ніж НААУ. Заходи з підвищення кваліфікації мають формальний характер. Дуже рідко семінари є змістовними. Кожен працюючий адвокат самовдосконалюється працюючи над справою, але я зобов'язана їх відвідувати. Відсутність

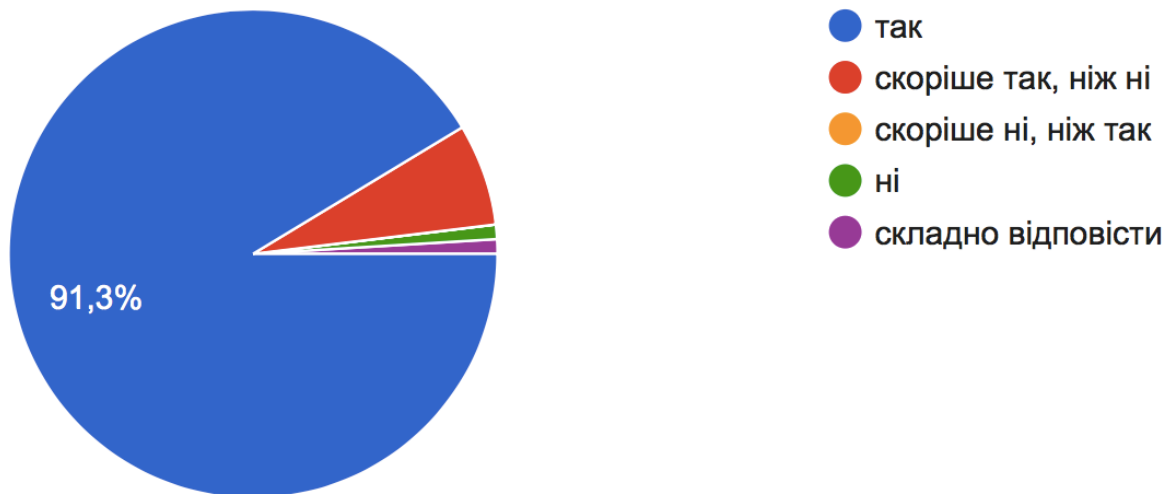
- підтвердження участі у цих заходах має негативні наслідки. ПАЕ несуть у собі більше негатива ніж корисного для діяльності адвоката.
68. КДК окремих областей стають на сторону скаржників, а не адвокатів, та позбавляють або призупиняють дію свідоцтва.
  69. Тиск з боку держави, в особі правоохоронних органів, перешкоди в професійній діяльності, система оподаткування, кримінальні переслідування, порушення адвокатської таємниці з боку тих же правоохоронних органів шляхом неправомірних обшуків в кабінетах адвокатів, зламування поштових скриньок електронної пошти та месенджерів, відсутність єдності серед самих адвокатів, конкуренція замість співпраці, ототожнювання з клієнтом, порушення безпеки адвокатів, корупція та знаходження системи правосуддя в неналежному стані, наявність "недоадвокатів" або псевдо адвокатів, а також не професіональних адвокатів.
  70. проведення обшуків, прослуховування адвокатів та адвокатських об'єднань прослуховування на надуманих підставах та ін.
  71. Вплив правоохоронних органів при здійсненні слідчих дій (заякування, затягування строків, неправомірне проведення слідчих дій). Перевірки фінмоніторингу Міністерства юстиції
  72. Можливість притягнення адвоката до відповідальності - позбавлення права на діяльність за надуманими підставами (нові правила адв етики). Відсутність незалежного самоврядування: консолідація "влади" в одній групі людей. Тиск з боку опонентів, правоохоронних органів та судів, вчинення протиправних дій щодо адвоката, його життя, здоров'я, майна та відсутність відповідальності за ці дії. Вищі посадовці держави вважають за можливе публічно принижувати адвокатів, ототожнювати з клієнтом. Перелік можна продавжувати.
  73. єдина професійна адвокатська асоціація з практично необмеженим колом повноважень (НААУ), що може безпіставно позбавлять права на заняття адвокатською діяльністю за позицію адвоката, відмінну від позиції НААУ; 2) незаконні прослуховування адвокатів, обшуки з вилученням адвокатських досьє.
  74. Чинна редакція Правил адвокатської етики містить ряд абсурдних обмежень, які не обговорювались адвокатською спільнотою перед ухваленням нової редакції Правил. Механізм притягнення до відповідальності за ненадання відповіді на адвокатський запит не є дієвим. Адвокати періодично стають жертвою протиправних дій правоохоронних органів під час обшуків з вилученням документації, що містить адвокатську таємницю, дієвих способів завчасної протидії немає, а способи післядії (оскарження таких дій слідчому-судді) не відповідають принципу повного відновлення та відшкодування.
  75. Прийняття до Адвокатури юристів "автоматично", скасування стажування, централізація - загрози.
  76. Тиск з боку суду, органів адвокатського самоврядування, громадськості та клієнтів
  77. як мінімум, моральний та психологічний тиск з боку інших адвокатів, що часто завдає шкоди діловій репутації
  78. Проблеми та загрози незалежності адвоката можна поділити на зовнішні та внутрішні. До зовнішніх можна віднести: 1. дисциплінарний тиск на адвокатів; 2. кримінальні переслідування адвокатів; 3. відсутність реальної відповідальності за порушення гарантій адвокатської діяльності; 4.

- ототожнення адвоката з клієнтом; 5. незадовільний стан правосуддя. До внутрішніх можна віднести: 1. роз'єднаність адвокатури; 2. наявність несвідомих, непрофесійних адвокатів (так званих адвокатів – «решал», «міліцейських» адвокатів, що значно підриває авторитет та моральний облік адвокатури; 3. недосконала процедура доступу до професії; 4. відсутність реакції органів адвокатського самоврядування на порушення гарантій адвокатської діяльності; 5. пасивна позиція адвокатів щодо вирішення існуючих проблем в адвокатурі; 6. недосконалість правил адвокатської етики, зокрема, в частині, що обмежують право критикувати стан адвокатури; 7. невиконання професійними асоціаціями функцій щодо захисту своїх членів від неправомірного втручання в їх професійну діяльність.
79. Такими загрозами є кримінальне переслідування адвокатів з боку правоохоронних органів, відсутність реальної відповідальності за порушення прав адвокатів, ототожнення адвоката з клієнтом
80. Існують різні загрози: як зовнішні - тиск з боку державних органів та їх посадових осіб, тиск з боку "громадських активістів", відсутність реальних механізмів забезпечення дотримання принципу незалежності, кримінальні переслідування та т.п., так і внутрішні: відсутність єдності адвокатури, відсутність реакції на порушення прав адвокатів з боку органів адвокатського самоврядування, недосконала процедура доступу до професії.
81. Корумпованість судової системи, кримінальні переслідування адвоката, низька правова культура суспільства та незахищеність адвоката від фізичних загроз (побиття, вбивства адвокатів), ототожнення адвоката з його клієнтом, дисциплінарний тиск, низькі моральні та ціннісні стандарти адвокатів, відсутність єдності та внутрішні "війни" в органах адвокатського самоврядування, пасивність адвокатів у питаннях ініціювання обговорення та реформування стану адвокатури та правосуддя.
82. Незадовільний стан правосуддя, кримінальні переслідування адвокатів, дисциплінарний тиск на адвокатів, ототожнення адвоката з клієнтом та порушення процесуальних гарантій.
83. адвокат представляючи клієнта, може стикнутися з протилежної сторони з впливовим опонентом або резонансна справа (треба "наказати" клієнта), тоді може виникнути вплив на адвоката зі сторони (прокуратура, рада адвокатів, судді, погрози та ін.). Наприклад, притягнуть до дисциплінарної відповідальності адвоката за "порушення" правил адвокатської етики. Після цього потрібно відстоювати свої права в суді, оскаржуючи це рішення. Також можливий постійний контроль зі сторони правоохоронних органів щодо діяльності адвоката
84. Загроза йде не тільки від держави але й від правоохоронних органах, при здійсненні обшуків у адвокатах з метою розкриття адвокатської таємниці.
85. Створення з боку влади на рівні прийняття законів, які заганяють в кут адвоката у його діяльності.
86. Тиск з боку державних органів
87. Тиск з боку інших учасників процесу

6. Чи важливою є незалежність органів адвокатського самоврядування та інших форм адвокатських професійних асоціацій?

104 відповіді

Так – 91,3%

Скоріше так, ніж ні – 6,7%

Скоріше ні, ніж так – 0%

Ні – 1%

Складно відповісти – 1%

7. Які чинники, на Вашу думку, перешкоджають повноцінній реалізації незалежності адвокатів у їхній професійній діяльності при здійсненні захисту/представництва прав та інтересів клієнта?

91 відповідь

1. думаю жодних
2. Не виконання державними органами законодавства щодо проведення слідчих дій стосовно адвокатів, порушення кваліфікаційними комісіями справ за скаргами державних органів (останню редакцію правил адвокатської етики ще не вивчали-кажуть щось змінилось)
3. Потурання, не притягнення до відповідальності осіб, що вчинили злочини проти адвокатури; огульна критика; непрозорість дисциплінарного провадження; відсутність реального механізму впливу на органи державної влади при порушенні прав адвокатів; відсутність періодичних іспитів; відсутність реформ у питаннях допуску до професії; процесуальні обмеження у законі; недосконалість процесу; відсутність реальної рівності сторін у кримінальному процесі.
4. Незаконні форми впливу стьорони обвинувачення на захист; Тиск суду на клієнта
5. Не належний і нерівний статус адвоката із обвинуваченням
6. питання 6
7. нові правила адвокатської етики фактично позбавляють адвоката використовувати засоби масової інформації для захисту клієнта (як приклад в кримінальному провадженні), оскільки Правила не дозволяють розголошувати дані досудового слідства. Адвокат має діяти тільки в інтересах клієнта, тому наголос на сфальсифікованих матеріалах кримінального провадження, грубого порушення

- прав людини має бути оприлюднено та має бути в пріоритеті над тайною досудового слідства.
8. немає консолідації професійної спільноти, між ОАС та професійними асоціаціями по глобальним питанням незалежності
  9. менталітетні особливості вирішення питань шляхом звязків, а не правовими процедурами та механізмами, недостатня кваліфікація та залежність від владних повноважень органів
  10. сам адвокат. 2. колеги 3. ставлення суспільства 4. адмін ресурс
  11. ототожнення адвоката з його клієнтом
  12. неповага до професії з боку правоохоронних та судових органів, фактична нерівність в процесі в порівнянні з стороною обвинувачення
  13. морально-етичні (окремих адвокатів стосується і багатьох клієнтів), правова культура клієнтів, недовіра і самовпевненість клієнтів. недовіра до судів і до будь-кого крім самого себе
  14. Ігнорування іслідчими та прокурорами наприклад ухвал суду про вчинення певних дій або отримання від їх вчинення. Вчинення тиску на адвоката та клієнта.
  15. відсутність бажання в адвокатів працювати над незалежністю
  16. Відсутність чесного та ефективного правосуддя.
  17. обвинительный уклон судебной системы. отсутствие независимости судей.
  18. Прорадянське Мислення та дії органу обвинувачення та суду
  19. Особисті стосунки із представниками влади
  20. під прийняття законів не прислухаються до бумки адвокатів
  21. Особисті якості, страх, бажання заробити, втомі через велику кількість справ, втрата віри у верховенство права
  22. Відсутність достатніх повноважень адвоката в реалізації своєї діяльності і слабка можливість реалізації наявних.
  23. незахищеність з боку органів адвокатського самоврядування самого адвоката
  24. Неловіра до органів адвокатського самоврядування; кумівство між усіма учасниками судочинства у невеликих містах
  25. заангажованість судів в сторону обвинувачення, а також дивіться п.1, 5
  26. особисто для мене перешкод немає. тут більше внутрішні фактори спрацьовують, на мою думку.
  27. Загальна економічна і політична ситуація в державі, недовіра населення до судів і правоохоронних органів і, як наслідок, невпевненість громадян у незалежності адвокатури.
  28. державна політика, яка на сьогодні важіє до того, аби мати можливість впливати на адвокатів
  29. Особисто я не відчуваю таких перешкод. Єдине, що може в якійсь мірі впливати на мою незалежність - це участь в адвокатському об'єднанні і, відповідно, необхідність врахування інтересів партнерів при здійсненні моєї діяльності.
  30. Зазначено у відповідях до питання № 1, 5
  31. недостатня правова врегулюваність стосовно права адвоката по захисту клієнта, зокрема: відсутність доступу до ЄРДР, неможливість проведення допиту, а лише відібрання пояснень
  32. поліція, прокуратура та суд "грають в одні ворота"
  33. недостатня кваліфікованість слідчих, прокурорів, суддів та інших працівників
  34. Відсутність захисту прав адвоката з боку органу адвокатського самоврядування у випадках притягнення останнього до дисциплінарної чи кримінальної відповідальності з боку суду, прокуратури, правоохоронних органів у випадках незгоди їх з позицією захисту - належним виконанням своїх професійних обов'язків адвокатом, що є одним із заходів впливу на адвоката
  35. Недостатній рівень правової культури, як у суспільстві вцілому так і у інших учасників процесу
  36. Вплив наставників, низький рівень кваліфікації деяких адвокатів/юристів
  37. Корупційна складова, політичний вплив, низька правова культура самих правників
  38. Відсутність належних процесуальних гарантій.

39. Постоянное давление на Адвоката со стороны правоохранительных органов, отсутствие реальных гарантий безопасности адвокатской деятельности, нарушение адвокатской тайны со стороны правоохранительной системы, зависимость Адвоката от интересов клиента
40. Складно відповісти
41. Обмеженість професійних прав та можливостей адвоката, зокрема обмеженість доступу до інформації процесуальних дій, а також відсутність гарантій з боку держави щодо забезпечення безпеки адвоката.
42. Намагання "старої" команди адвокатів будь-яким чином залишитися в органах адвокатського самоврядування, що впливає на відсутність належної реакції на тиск адвокатів, більше того наявне сприяння цьому тиску на "молодих" адвокатів 2. Відсутність єдності адвокатів 3. Відсутність сильної судової влади 4. Непублічність адвокатів
43. Низький рівень професійної підготовки
44. Матеріальні (коли бажання заробити закреслює вимогу належного професійного рівня); 2. "Небажання сваритися зі слідчим, прокурором, судом і т.п." (дуже часто чую таке небажання від колег, хоча вважаю, що це взагалі якась маєчня, адже можна будувати належний захист в будь-яких умовах, а відносини з судом та іншими задіяними в процес особами мають другорядне значення); 3. участь адвокатів у "специфічних" справах, в яких, з одного боку, інколи дійсно важко розмежувати законну і незаконну діяльність адвоката, з іншого-для досягнення завдань досудового розслідування використовуються незаконні методи, в т.ч. і щодо адвокатів (обшуки тощо).
45. оскільки в іншому випадку можливий тиск органів адвокатського самоврядування на адвоката щодо його позиції в провадженні, а також інші форми тиску.
46. Обмежені процесуальні повноваження по зібранню доказів та в доступі до державних реєстрів та певних видів інформації, а також зухвалість правоохоронців, які відчуваючи за собою плече держави нікого не поважають і зловживають наданою їм владою.
47. Усталене в соціумі сприйняття адвокатів як "посередників" 2. Зневіра в можливості реального захисту інтересів в суді 3. Відсутність ефективного мехнізму притягнення до відповідальності осіб, які порушують гарантії адвокатської діяльності
48. невпевненість у "захисті" або ж відстоюванні професійних прав та гарантій органами адвокатського самоврядування
49. В межах нинішнього законодавства і практики, адвокат, якщо докладатиме значних зусиль і працюватиме над собою, може пробувати досягти певної (та не впевнена що повноцінної) реалізації принципу незалежності адвокатської діяльності. Та для цього потрібно бути віртуозом))) і не мати багато справ. Звісно зручніше було б якби на законодавчому рівні були чітко закріплені, зрозумілі і відповідно виконувалися як мінімум ті чотири складові принципу незалежності адвокатури, які описані мною в відповіді на перше питання. (Наприклад: не ототожнення адвоката з клієнтом, заборона втручання у адвокатську діяльність крім чітко передбачених законом випадків, формування в суспільстві ідеології що адвокат незалежний суб'єкт професійної діяльності, високі стандарти поведінки та повага до всіх учасників процесу правосуддя (так як розповідав Андрій Костін про правову систему США - де адвокат і прокурор називають один одного "My friend", наявність права на належне пенсійне утримання тощо) Тобто на мою думку на сьогодні ситуація не безнадійна. Для цього потрібен час. Еволюція не буває швидкою. Крок за кроком адвокатура рухається у цьому напрямку. Важливим є питання сприйняття і питання усвідомлення. Зараз формується нова ідеологія адвокатури, яку ми опрацьовуємо, вивчаємо і творимо під час навчання в проекті "Адвокат майбутнього"
50. наявність "кущових зборів адвокатів", відсутність реальної змагальності в процесі, неякісний механізм доступу в професію.
51. Тотальна корупція, в тому числі "кумівство, сватівство", погане фінансове становище адвоката.

52. відсутність участі адвокатури у розробці "процесуальних" законів; 2. недолуге самоврядування на рівні рау/наау та неможливості захистити свої права адвокатами у судовому порядку - судді беруть самовідводи через тиск з боку ВРП; 3. небажання правоохоронних органів здійснювати захист адвокатів при зверненні останніх; 4. відсутність права на носіння адвокатом зброї.
53. Недостатній інструментарій при зборі доказів. 2. Адвокатський запит - не завжди діє і адміністративна відповідальність не лякає порушників. 3. Висока "вартість" судового збору.
54. Корупція в судах та органах державної влади досить часто породжує професійне вигорання адвокатів, які не вірять, що в українських судах можна чесно виграти справи.
55. Відсутність явних лідерів в спільноті, які здатні об'єднати адвокатуру України; відсутність поваги до адвокатури серед судового корпусу, правоохоронних органів тощо; несправність фільтру допуску до професії.
56. Недостатній обсяг гарантій для діяльності адвокатів і збору доказів, рівності прав з стороною обвинувачення. А також відповідь по п. 5 цієї анкети.
57. Такі чинники як - ЗМІ, не порядні учасники судового процесу, відсутність умов для адвоката на час очікування судового процесу в суді
58. Високий рівень корупції та низький рівень правової свідомості як серед громадян, так і серед правників (в т.ч. адвокатів)
59. Неякісне правосуддя (завантаженість, корумпованість, низькі професійні якості суддів, культура поведінки суддів), відсутність повноцінного захисту
60. Корумпованість судової та правоохоронної системи + готовність багатьох адвокатів до порушення правил адвокатської етики задля фінансових успіхів.
61. Належний механізм притягнення до відповідальності особи, яка порушила права адвоката
62. Невиконання іншими суб'єктами своїх обов'язків
63. Адвокатське самоврядування покликане на законотворчу діяльність, реагування на факти порушення прав адвокатів, підвищення їх кваліфікації тощо. У разі залежного від Держави самоврядування, вищевказані функції нівелюються.
64. Незадовільний стан правосуддя у нашій державі.
65. написав вище + органи адвокатського самоврядування, які тільки і думають як заробити на прийомі в професію та послідуєчому витряхуванні коштів з адвокатів за щорічні внески, підвищення кваліфікації і т.д.
66. зовнішній тиск
67. вплив системи
68. системне і ціленаправлене встановлення адміністративних і бюрократичних перепон в діяльності; недовіра адвокатури; недостатність та обмеженість прав, порівняно з іншими учасниками; непорядність самих адвокатів; шаблонність підходів; професійна деформація; недосконала система правосуддя. Відсутність РЕАЛЬНОГО, а не уявного представника від адвокатури на державному рівні, при вирішенні життєво важливих питань для адвокатури. Можна зазначати дуже довго!
69. Попередній негативний досвід трудової діяльності.
70. Відсутність належних законодавчих гарантій безпеки, професійних прав, суворої відповідальності за перешкоджання адвокатській діяльності, суперечність законодавства в частині професійних прав адвоката з іншим законодавством.
71. Важко сказати. Я просто працюю та роблю те, що маю робити
72. Корумпована система, наявність "показників" у роботі правоохоронних органів, агресивний спосіб доведення провини особи у будь-який спосіб.
73. Тиск с боку правоохоронних органів, недотримання гарантій адвокатської діяльності, незадовільний стан правосуддя, порушення адвокатської таємниці, непрофесійна поведінка з боку співробітників правоохоронних органів, відсутність єдності серед адвокатів для можливості протистояння.
74. Корупція у правоохоронних та судових органах.
75. Тиск з боку опонентів, правоохоронних органів та судів, вчинення протиправних дій щодо адвоката, його життя, здоров'я, майна та відсутність відповідальності за ці дії.

- Вищі посадовці держави вважають за можливе публічно принижувати адвокатів, ототожнювати з клієнтом. Відсутність поваги у суспільства в широкому сенсі та, як наслідок, клієнтів до професії. Думка про адвоката як про "решалу".
76. можливість зовнішнього тиску на адвоката; 2) узурпація влади єдиним органом адвокатського самоврядування; 3) нерівноцінність можливостей в роботі у прокурорів та адвокатів
  77. Систематичне ігнорування з боку правоохоронних органів та навіть суду гарантій, наданих адвокатам з боку держави (в т.ч. правовий нігілізм та корупційна складова) ; непрозорий механізм дисциплінарного переслідування адвокатів (порушення принципу "правової визначеності" за ЄКПЛ); неієвий механізм забезпечення гарантій діяльності адвоката (обов'язковість адекватного реагування на запит адвоката).
  78. Пов'язаність суда й прокуратури, недопуск чи здійснення перешкод працівниками поліції до надання належного захисту, порушення строків розгляду запиту чи формальна відписка, тощо
  79. Необхідність погоджувати свої професійні дії із партнерами; необхідність "підлаштовування" правової позиції під клієнта; необхідність подекуди підлаштовуватися під думку громадськості
  80. Чвсто непрофесійність та невміння керувати своїми емоціями; ототожнення адвоката з клієнтом; відсутність реального дієвого захисту.
  81. Недостатня правова культура у ставленні до ролі адвоката
  82. 1. Недосконале законодавство (профільне, корпоративне, податкове тощо); 2. Недосконалість практичного забезпечення прав адвоката і гарантій адвокатської діяльності; 3. Відсутність реального захисту адвокатів з боку НААУ та органів адвокатського самоврядування; 4. Посилення останнім часом тиску на адвокатів за принципову професійну позицію, критичну оцінку дій стану адвокатури та дій її лідерів, активну публічну діяльність тощо; 5. Незадовільний стан правоохоронних органів (органів поліції, органів прокуратури, судових інстанцій тощо); 6. Відсутність ефективного механізму притягнення до відповідальності посадових осіб за порушення гарантій незалежності адвокатів;
  83. Ототожнення адвоката з клієнтом і зазіхання на адвокатську таємницю.
  84. Незадовільний стан правосуддя, дисциплінарний тиск на адвокатів
  85. Непрофесіоналізм адвоката, залежність від третіх осіб, внутрішнє сприйняття (відношення) адвокатом клієнта, відсутність фінансової стабільності
  86. Безініціативність адвокатури, відсутність потужної професійної асоціації, яка здатна активно просувати позицію адвокатури, бути рупором адвокатури, реагувати на порушення як вчинені щодо адвокатів, так і вчинені самими адвокатами, не толерувати нечесних практик серед адвокатів та активно виступати проти порушників адвокатської етики.
  87. тиск правоохоронних органів, обмеженість прав адвоката у кримінальному процесі, корумпованість місцевих органів самоврядування адвокатури
  88. Тиск з боку правоохоронних органів, держави. Намагання перешкодити повноцінній незалежності шляхом виклику адвоката в якості свідка, проведення обшуків, виїмок, кримінальне переслідування адвоката, незаконне проведення ОРЗ, порушення конфіденційності зустрічі з клієнтом, намагання усунути адвоката від участі у справі, не надання органами державної влади на запит адвоката документів та ін. відомостей.
  89. вплив правоохоронних органів; відсутність впливу адвоката на порушників (органів державної влади, правоохоронних органів) під час захисту клієнта; неможливість притягнення винних осіб до відповідальності за перешкоджання адвокатській діяльності (мало засобів для цього)
  90. Відсутність дієвих механізмів щодо захисту професійної діяльності адвоката, які б дозволили швидко та ефективно реагувати на незаконні дії по відношенні до адвоката

91. Система безоплатної правової допомоги, повинна бути незалежною від держави, обмеження, які виникають при її здійсненні є перепорою для здійснення адвокатської діяльності.
92. Маленький гонорар, заангажованість, неграмотність

8. Які фактори, на Вашу думку, забезпечують незалежність органів адвокатського самоврядування та інших форм адвокатських професійних асоціацій?

100 відповідей

1. гарантії та порядок їх діяльності передбачений законом. Проте важко відповісти наскільки ефективно це передбачено на даний час, оскільки не досліджувала цього питання.
2. Прозорість виборів
3. Обрання ОАС таємним, рейтинговим голосуванням; транспарентність у висуванні кандидатів; належне дотримання процедур при обранні органів; зміна системи виборів із чіткою деталізацією процесу, завчасним інформування адвокатів; прозорість у діяльності та звітування ОАС.
4. Самостійність, підзвітність та підконтрольність адвокатам.
5. Сильне самоврядування, на місцях тобто з районним розмежуванням
6. реальний інтерес самих адвокатів на створення незалежних органів адвокатського самоврядування
7. Будь ласка, вони всі викладені в міжнародних документах: Конгресу ООН "Основні положення про роль адвокатів", резолюції та доповіді Генеральної Асамблеї ООН; Керівні принципи по захисту правозахисників; Рекомендації комітету міністрів Ради Європи, тощо
8. демократична процедура обрання керівних органів та їх змінність
9. відсутність політичного впливу та спрямованість на вирішення внутрішніх завдань, повага інших органів та інституцій до адвокатури
10. низька національна свідомість, меркантильність інтересів колег, бажання влади використовувати "кишенькову" адвокатуру
11. відсутність підпорядкування
12. чітко прописана процедура формування та діяльності цих органів
13. підвищення рівня правової культури клієнтів, виховання людей в цілому в дусі поваги до прав людини і законів, виховання молодого покоління адвокатів які будуть не переступати через певні моральні принципи і етичні правила
14. Адекватна реакція держави на заяви адвоката про наприклад незаконні переслідування адвоката та притягнення таких осіб до відповідальності. На разі як максимум, якщо дуже постаратися то внесуть відомості до єрдр.
15. оперативність реагування на порушення незалежності; видворення з адвокатури адвокатів, які сприяють порушенню незалежності
16. Прозорість та відкритість діяльності. Законне та відкрите обрання керівників цих органів. Відсутність впливу з боку державних органів
17. законодавчо врегульовані норми
18. Захищеність з боку держави в разі порушення права
19. Невтручання держави
20. потужне законодавче регулювання
21. постійний саморозвиток, вибір на керівні посади найкращих
22. Належне навчання молодого адвоката (курс входу в професію), відсутність будь-яких втручань в діяльність адвоката, наявність дієвого механізму захисту адвоката, наявність чіткої і дієвої процедури притягнення до відповідальності за втручання в роботу адвоката.
23. самостійність у виборі форми адвокатського об'єднання, створення адвокатських об'єднань самими адвокатами, некомерційний характер таких утворень адвокатських, самоврядність, рівноправність

24. Самоврядність; прозорість діяльності; активна діяльність у всіх законотворчих процесах які стосуються адвокатури; зацікавленість адвокатів на місцях у здійсненні самоврядування; дієві способи захисту прав адвокатів
25. належним чином прописане законодавство, що забезпечувало б незалежність, самі адвокати, які б мали власну думку та бачення, а не виконання лише побажань керівництва органів самоврядування
26. внутрішні переконання
27. Виборність, членські внески, кваліфікаційно-дисциплінарний контроль, високий рівень правосвідомості членів адвокатських асоціацій
28. Фінансова незалежність, широка підтримка з боку самих адвокатів органів адвокатського самоврядування, підвищення статусу професії адвоката в очах суспільства
29. Незалежне фінансування; самостійне обрання керівництва.
30. Зазначено у відповіді до питання № 1
31. високий професійний рівень адвокатури, законодавче обмеження втручання в адвокатське самоврядування, передання більше повноважень від центрального до регіонального органу
32. прийняття рішень на місці
33. повна відсутність бюджетного фінансування, в тому числі на програмні цілі. 2. принцип формування повинен унеможливити вплив іншорідних для адвокатури факторів. 3. професійні об'єднання (органи самоврядування, асоціації) адвокатів повинні очолюватись моральними лідерами, які будуть без остраху відстоювати позицію всієї адвокатури і кожного окремого адвоката перед державним механізмом.
34. правовий режим в державі, бажання керівництва держави підтримувати цей правопорядок та мати правове мислення, якісне законодавство, ментальність населення (правова культура), відношення ЗМІ.
35. Повна незалежність від третіх осіб, в тому числі фінансова і матеріальна.
36. Закріпленість принципів незалежності таких організацій на законодавчому рівні та їх авторитет
37. Відсутність незаангажованих лідерів у керівництві органів адвокатського самоврядування
38. відсутність політичного впливу
39. Самостійність у та прийнятті рішень з питань адвокатського самоврядування,
40. відсутність конфлікту інтересів, незаангажованість членів адвокатського самоврядування тощо
41. Можливість самостійно вирішувати питання внутрішнього життя, обмеженість зовнішнього контролю органами державної влади
42. Формирование органов адвокатского самоуправления профессионалами которые независимые от политической и правоохранительной составляющей
43. Незалежність від органів дізнання та прокуратури, внесення змін до наявного законодавства щодо розширення повноважень адвоката, захист державою особи адвоката.
44. Гласність, відкритість наявність права вибору форми участі, доступність (відсутність обмежень щодо участі в управлінні та представництві за віком та стажем професійної діяльності), незалежність регіональних органів (децентралізація)
45. Вільне формування цих органів 2. Наявність гідної оплати за роботу в цих органах 3. Сильна судова система
46. Автономність, фінансова незалежність та створення альтернативних джерел фінансування діяльності
47. Згуртованість; 2. Високий рівень корпоративної та правової культури КОЖНОГО члена адвокатської спільноти; 3. принциповість; 4. Однакове розуміння і дотримання ПАЕ всіма членами спільноти.
48. НА мій погляд може бути лише один фактор який забезпечить незалежність - це особи які очолюють адвокатське самоврядування внутрішнє усвідомлюють свою незалежність. (Що вони вже не підкорюються начальству)

49. Утворення органів АС лише з адвокатів, вибори, звітність, відкритість засідань і т.д.
50. Відкритість, гласність та публічність їх діяльності 2. Ротація 3. Суттєве зменшення розмірів щорічного внеску 4. Реальний, а не формальний контроль за їх діяльністю з боку ревізійних комісій
51. добре розвинене адвокатське самоврядування
52. Я не маю великого досвіду участі в адвокатському самоврядуванні, тому мені важко відповісти на дане питання. Чисто гіпотетично: - Наявність кваліфікованих і небайдужих адвокатів у складі адвокатського самоврядування і зрозуміла процедура його формування (як мінімум одні й ті ж самі люди не повинні десятиліттями займати одні й ті ж посади в органах адвокатського самоврядування (або міняти їх між собою кожні кілька років); 4-5 років перебування людини на такій посаді на мою думку це максимальний строк. Плюс мабуть не завжди голосування мають бути відкритими, бо у невеликих регіонах відкрите голосування має певні наслідки;) - Прозора процедура підвищення кваліфікації (грошові кошти (я маю на увазі внески, сплачені адвокатами в НААУ і РАУ) повинні направлятися не на ремонти, а на навчання в тому числі й за кордоном, так як нам є чого повчитися у наших закордонних колег) - Зрозуміла фінансова політика, яка мала б наслідком бажання адвокатів платити внески для розвитку професії і розвитку адвоката в професії. - Ідеологія (люди повинні об'єднуватися для реалізації певних ідей, а не збирати "купку своїх", які або сидітимуть мовчки або проголосують так, як треба.) - зрозуміла і чітка процедура доступу до професії; - пряма заборона "йти в адвокати" після виходу на пенсію з прокуратури чи суду (людина не може за місяць змінити свою ідеологію і мислення, для цього потрібен час); - підвищення кваліфікації не повинно бути "автоматичним" (прийшов на семінар, послухав одну лекцію, пішов, ввечері повернувся - забрав сертифікат - такого не повинно бути, навпаки - має бути зворотній зв'язок)
53. Відсутність обов'язкового членства в НААУ
54. Самоорганізація та взаємодія органів адвокатського самоврядування; випрацювання єдиних сталих принципів діяльності та добросовісності адвокатів; відзнаки та заохочення за сумлінну роботу, спрямовану на незалежне та якісне надання правової допомоги.
55. Можливість прийняття незалежних рішень, які сприяють розвитку адвокатської діяльності
56. можливість приймати участь у зборах/конференціях/з'їзді адвокатів через електронне голосування із ЕЦП. 2. заборона РАУ скасовувати рішення регіональних рад або приймати рішення, що протирічать рішенням регіональних рад; 3. відкритий доступ до фінансової звітності та кримінальна відповідальність за нецільове використання коштів керівними особами рау/наау; 4. обов'язкова щорічна звітність керівництва самоуправління; 5. обов'язкове оприлюднення ВСІХ рішень, прийнятих рау на сайті наау із поіменним голосуванням по усім питанням порядку денного засідань РАУ.
57. Рівень свідомості спільноти. 2. Взаємоповага. 3. Визначеність спільної мети. 4. Самофінансування. 5. Відкрите визнання проблем і спільний пошук шляхів їх вирішення. 6. Сприйняття конструктивної критики. 7. Обізнаність з міжнародним досвідом.
58. Самостоятельное материальное обеспечение, отсутствие прямого подчинения и иерархии органов самоуправления, отчетности о своей интеллектуальной деятельности
59. Законодавчі гарантії, фінансова незалежність.
60. Існування єдиних стандартів та принципів, що визнаються всією професійною спільнотою; відстоювання прав кожного адвоката, у разі спроб їх порушення державою чи третіми особами.
61. Зміна правосвідомості судійського корпусу та інших посадових осіб державних органів, збільшення гарантій незалежності, збільшення можливостей притягнення винних у перешкоджанні адвокатській діяльності до відповідальності і т.д.
62. Закон, довіра колег, єдність адвокатів у реалізації прав людини.

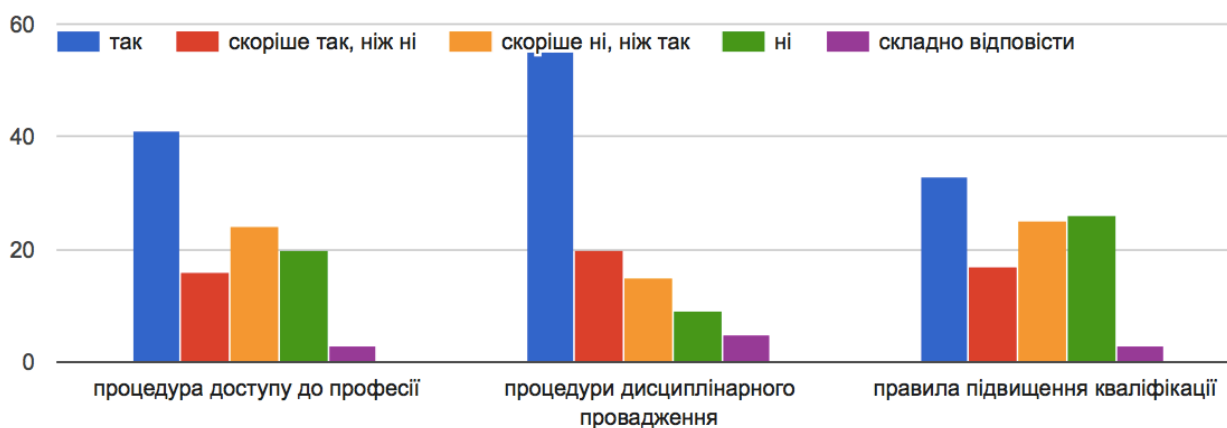

63. Адвокатське самоврядування має бути поза політикою. Відсутність монополії в органах адвокатського самоврядування.
64. Вертикальна підпорядкованість, що тягне відсутність незалежності
65. Самофінансування, законодавчі гарантії, високі етичні стандарти, згуртованість адвокатської спільноти в цілому.
66. Бажання надання належного сервісу адвокатів та удосконалення профільних актів , щодо адвокатів
67. Найперше, незалежність органів адвокатського самоврядування забезпечується відсутністю інструментів тиску з боку влади на адвокатське самоврядування.
68. Доступ до професії та дисциплінарне провадження
69. Процедура їх обрання, встановлення несумісності посад у самоврядуванні з посадами державної влади, мінімальний вплив Держави на діяльність цих органів.
70. Законодавче врегулювання цього питання
71. Чітке дотримання законодавства з боку правоохоронних органів щодо незалежності адвокатської діяльності
72. невтручання Мініюсту в питання діяльності адвокатури, зміна представників в адвокатському самоврядуванні на етичніших/конструктивніших
73. самостійність, виборність, професіоналізм, бажання бути незалежними
74. порядок їх формування, можливість для адвоката вибору членства в одній з декількох професійних асоціацій, фінансова самодостатність таких професійних асоціацій
75. відсутність контролю з боку держави, в особі її органів та посадових осіб
76. Демократичність, повага закону, чітке уявлення про істинні цінності, повага до прав людини, постійний особистий розвиток, освіченість, висока культура, етичність, публічна сміливість, гідні умови праці, більш гнучка та досконала організація адвокатури.
77. Здатність саморегуляції, відсутність наявності повноважень самостійно приймати рішення, мінімальний вплив на процес з боку держави
78. Відсутність впливу на них органами державної влади, в т.ч. правоохоронними.
79. я над цим не замислювалася
80. Неможливість впливу з боку державних органів.
81. Єдність професійної спільноти, відсутність тиску з боку держави, вільний вибір для самого адвоката асоціації, дотримання прав та гарантій здійснення адвокатської діяльності.
82. важко відповісти
83. Неможливість участі членів адвокатського самоврядування у будь-яких політичних партіях, органах державної влади. Відсутність підпорядкування будь-якому державному органу, у тому числі відсутність перевірок органів адвокатського самоврядування як органу адвокатури (лише на загальних підставах у відповідності до законодавства про нагляд за дотриманням діяльності підприємств та громадських організацій).
84. бажання бути незалежними від зовнішніх впливів.
85. Децентралізація. Повна. Вищі органи мусять мати дуже обмежені повноваження та обиратися на 1-2 роки з неможливістю переобрання більше 1 разу. Чіткі підстави притягнення адвокатів до відповідальності. Прозорість діяльності.
86. Активна участь учасників спільноти в діяльності асоціацій, належне фінансування, контроль за діяльністю асоціацій з боку їхніх членів
87. незалежність від державних органів та органів місцевого самоврядування
88. Вільний доступ до участі в таких органах будь-якого адвоката; неможливість кулуарного впливу на прийняття спільних рішень; надання прийнятим рішенням офіційного статусу (врахування таких рішень державою та іншими дотичними особами, виконання таких рішень самими адвокатами).
89. Згуртованість, відстоювання своїх прав та їх захисту, активна адвокатська позиція
90. безпосередня участь кожного адвоката в адвокатському самоврядуванні, прозорність прийняття рішень та управління
91. професійність, виборність, політична незаангажованість, повага до професії

92. Матеріальне забезпечення
93. 1. Єдність адвокатури, сильна адвокатська корпорація; 2. Децентралізація та посилення ролі адвокатських спільнот у регіонах, уникнення надмірного підпорядкування регіональних органів адвокатського самоврядування вищим органам; 3. Врегулювання діяльності органів адвокатського самоврядування та професійних асоціацій здебільшого внутрішніми корпоративними нормами; 4. Неможливість скасування рішень регіональних органів адвокатського самоврядування вищими виконавчими органами; 5. Прозорість прийняття рішень; 6. Формування ефективної комунікаційної політики між вищими органами адвокатського самоврядування та регіональними; 7. Забезпечення самостійності та самовизначення (окремих адвокатів).
94. Підтримка адвокатів, публічні обговорення та надання пропозицій при розробці нормативно-правових актів
95. Наявність гарантій та функціональних механізмів забезпечення їх дотримання
96. Авторитет і репутація членів адвокатського самоврядування. Достатній рівень доходу від основної професійної діяльності.
97. Серед існуючих - складно знайти такі фактори
98. По-перше: особисті професійні якості кожного адвоката, здатність діяти в межах законних інтересів клієнта та збереження незалежного статусу . По- друге: самоврядність органів адвокатського самоврядування, без втручання ззовні, забезпечення професійних стандартів, професійної поведінки адвокатів, а також необхідність захисту своїх членів та контактування з іншими спілками юристів, громадськими організаціями.
99. підвищення кваліфікації, проте, вони на дуже низькому рівні
100. наявність декількох самостійних адвокатських професійних асоціацій

9. Які фактори, на Вашу думку, забезпечують незалежність органів адвокатського самоврядування та інших форм адвокатських професійних асоціацій?

104 відповіді

Процедура доступу до професії:

Так – 41
 Скоріше так, ніж ні – 16
 Скоріше ні, ніж так – 24
 Ні – 20
 Складно відповісти – 3

Процедура дисциплінарного провадження:

Так – 55
 Скоріше так, ніж ні – 20
 Скоріше ні, ніж так – 15
 Ні – 9
 Складно відповісти – 5

Правила кваліфікації:

Так – 33
 Скоріше так, ніж ні – 17
 Скоріше ні, ніж так – 25
 Ні – 26
 Складно відповісти – 3

10. Якщо Ваша відповідь «так» або «скоріше так, ніж ні», то прокоментуйте її – в якій спосіб впливають ці фактори.

65 відповідей

1. Не видача свідоцтва про підвищення кваліфікації є підставою для дисциплінарного провадження.
2. Це фундаментальні правила. Без цього, не можна говорити про незалежність адвокатури. За відсутності належно побудованого доступу до професії, в адвокатуру потрапляють безпринципні, з низьким рівнем знань та навичок, "колишніх", "посередників". Неналежні дисциплінарні процедури роблять уразливим будь кого з адвокатів. Підвищення кваліфікації у тому стані в якому воно є зараз - жахливе, де в кого спостерігається деградація.
3. певна залежність від КДКА під час цих процедур
4. Процедура доступу до професії лежить через хабарі. Виникає відчуття страху втратити свідоцтво, в яке вкладені гроші. Інколи дисциплінарне провадження ведеться з обвинувальним ухилом, упереджено. Правила підвищення кваліфікації обмежують мене в отриманні більш кваліфікованих знань у тих фахівців, які не мають сертифікованості НААУ.
5. непідвищення кваліфікації є підставою для відповідальності
6. формування адвокатури та механізми дотримання правил формують можливість наполягати на дотримання принципів незалежності у зовнішніх відносинах
7. якщо юрист маючи знання і кваліфікацію не може скласти іспит (через черги на екзамен), 2) неугодного адвоката можна "наказати", 3) немає балів - втрата свідоцтва (хоча я за підвищення кваліфікації і проблем з наданням звіту по балам немає)
8. Місцеві ради також вчиняють тиск на адвоката. В мене особисто був випадок коли до голови кдк звернувся потерпілий (опонент) та скаржився, що я відстоюючи права свого клієнта йому заважаю отримати 150000 грн, які я на законних підставах відстоював. Голова кдк подзвонила мені та погрожувала розпробою через позбавлення мене свідоцтва, якщо я не відступлю. Допомогло рішення проблеми тільки звернення мене та моїх колег до вкдк. Але на сьогодні ця особа знову займає цю посаду
9. недостатньо об'єктивно розглядаються дисциплінарні справи
10. Корупція під час складання іспиту. Дисциплінарні провадження як спосіб тиску на адвоката.
11. часто впливають на адвоката через дисциплінарні органи
12. Якщо особу звільнено з попереднього місця роботи за вчинення корупційного злочину, то існує великий ризик продовження такого роду правопорушень при здійсненні адвокатської діяльності. Дисциплінарне провадження сьогодні складає враження інструменту контролю адвоката. Формальне ставлення і реалізація підвищення кваліфікації кожного адвоката сприяє деградації адвокатури в цілому.
13. процедура доступу до професії - вважаю, що критеріями доступу до професії мають виступати не фінансові важелі, а перш за все оцінка знань, моральних та етичних якостей претендента процедура дисциплінарного провадження - органи адвокатського самоврядування по дисциплінарних провадженнях повинні дотримуватись принципу

"презумпції довіри" адвокату, а не переслідуватись мету догодити скаржникам підвищення кваліфікації - чи якісніші адвокатські послуги, тим більша довіра людей до адвокатів, а через них і до системи правосуддя в цілому

14. Ініціювання дисциплінарного провадження інколи буває способом здійснення тиску на адвоката. От судді себе убезпечили від написання скарг адвокатами ;)
15. щоб стати адвокатом, як правило цьому хтось сприяє з керівництва органу самоврядування, відповідно адвокат вже комусь винен, немає чітко прописаної процедури, що регламентувала порядок доступу до професії (маніпулюють з чергами до екзаменів і тд і тп) 2) як правило клієнт з часом стає твоїм ворогом, бо ніхто не хоче прощатися зі своїми коштами і відповідно "попросити" його написати скаргу на тебе, дуже просто. А далі діло техніки. Як говорив Сталін "Был бы человек, а статья найдется" 3) знаю в деяких регіонах підвищення кваліфікації завдає багато клопоту, в тому числі фінансового адвокатам
16. Питання доступу бути прозорими до професії та професійної кваліфікації повинні та чітко регламентованими, щоб не було корупційної складової та можливості маніпулювати адвокатом та його думкою.
17. Підвищення кваліфікації є необхідним чинником на реалізацію адвокатом свого права на незалежність
18. скрізь приймають рішення люди. Якщо потрібно "необхідне" рішення, воно буде прийняте
19. Відомо, що в деяких регіонах процесуальні опоненти організують дисциплінарні провадження щодо адвокатів, які займають принципову правову позицію, таим чином намагаюь чинити протиправний тиск. Підвищення кваліфікації має бути справою самого адвоката, його внутрішнім вибором, зобов'язальний принцип в сучасних реаліях мебе не виправдовує, конкурентне середовище в нашій професії розставить по місцях тих, хто працює над своїм професійним рівнем, та хто - ні.
20. Процедура доступу до професії повинна бути чіткою, без суб'єктивних впливів посадових осіб держави та керівників адвокатського самоврядування. Процедура дисциплінарного провадження може бути засобом тиску на адвоката та на його незалежність, бо суб'єктивне відношення його колег, суддів містить дуже великий відсоток. Правила підвищення кваліфікації сприяють незалежності адвоката, бо, чим більше він підготовлений та освічений, то йому легше приймати ті чи інші рішення.
21. Дисциплінарне провадження може бути однією із форм впливу на незалежність адвоката.
22. Якщо доступ до професії , як і професійна діяльність є формальністю, то, за таких умов , виключається повага до адвокатської професії, відношення до адвоката, як незалежного професіонала.
23. За певних обставин можуть певним чином обмежувати у виборі адвокатом способів захисту клієнта
24. Через застосування дисциплінарного провадження є можливість здійснювати тиск на адвоката.
25. в процедурах доступу до професії та дисциплінарного провадження, на жаль, велику роль відіграє суб'єктивна думка члена (ів) комісії. останні часто використовують свою посаду як засіб впливу на адвоката-опонента

26. Присутствие коррупционной составляющей которая препятствует доступу к профессии, отсутствие опытных профессионалов в КДКА и их зависимость от собственных и чужих интересов
27. Підвищують стійкість адвоката в боротьбі за незалежність
28. Процедура доступу до професії має бути більш ретельною, зокрема кандидати мають бути щонайменше перевірені на добросовісність та відсутність компрометуючих даних. Більш жорстким має бути відбір за професійними (діловими) якостями кандидата. Що до навчання, адвокат повинен мати право вибору (альтернативу) щодо заходів підвищення кваліфікації та їх тематик. Спрощення процедури підтвердження проходження навчання та сертифікації проведених заходів.
29. В професію йдуть недостойні правники з органів прокуратури, поліції та СБУ, які звикли основні питання вирішувати позапроцесуальним способом. Відповідно, на них легше тиснути 2. Триває моральний тиск, вказівки як діяти з конкретними погрозами позбавлення можливістю займатися улюбленою справою.
30. Наразі процедура доступу до професії є достатньо нескладною, тому деякі юристи обирають цей шлях, але до кінця не усвідомлюють різницю між адвокатом та юристом, працюють в аналогічному темпі. Процедури дисциплінарного провадження та правила підвищення кваліфікації є також дуже важливими, оскільки саме вони забезпечують роботу системи стримувань та протидії в нашій професії.
31. Чим складніше отримати статус, тим більше його цінуєш, отже більш серйозно ставишся до вимог незалежності
32. Порядок доступу до професії дійсно є важливою складовою, адже - наскільки конкурс (екзамен, відбір, співбесіда) прозорий, об'єктивний, відкритий, - настільки адвокат усвідомлює свою незалежність та самостійність під час здійснення адвокатської діяльності.
33. Відповідь на дане питання описано у відповіді на питання 8
34. Правники, які приходять в професію, несуть в неї ті звички, які існували в поліції, прокуратурі та суді, тобто тих інституцій які не є незалежними. Відкритість та прозорість дисциплінарного провадження є запорукою незалежності, оскільки не може бути покарання без порушення та не може застосовуватися ця процедура, як "розправа" над тими, що не поклоняються.
35. Процедура доступу до професії, досить часто створює ієрархічну залежність молодого адвоката та осіб, які в тій чи іншій мірі "спростили" особі доступ до професії.
36. Можливість необґрунтованого тиску на адвоката
37. на жаль, в професію просто потрапити за певну винагороду; 2. масово відкриваються дисц. провадження щодо "неугодних" адвокатів за ініціативою прокуратури, правоохоронних органів, адвокатів опонента по справі із порушенням територіального розгляду справи. 3. підвищення кваліфікації для адвокатів із досвідом, коли лектори знають менше аудиторії (й такі випадки траплялись) просто витрачають час адвоката.
38. Дисциплінарне провадження є істотною і необхідною умовою для дотримання адвокатами вимог закону та правил адвокатської етики. Неупереджене ставлення і впевненість у об'єктивному підході - виключити даний важель із факторів, які теоретично можуть впливати на незалежність.
39. Ці фактори створюють умови для розвитку професії - адвокатів, яка не є для всіх а є тільки для тих осіб, які відповідають встановленим критерієм. Тим

самим створюється умова професійності, яка сприяє утвердженню незалежності адвокатів. Через дисциплінарні провадження, за потреби, може здійснюватися тиск на "неугодних" адвокатів.

40. Процедура доступу до професії - якщо процедура набуття адвокатського свідоцтва корумпована або Держава здійснює прямий або непрямий вплив. Процедури дисциплінарного провадження - якщо така процедура використовується в якості санкції проти адвокатів при виконанні ними своїх функцій.
41. Критерії допуску до професії є простими, відсутність відповідальності за безпідставні скарги на адвоката
42. Є об'єктивні чинники, на підставі яких місцеві органи адвокатури мають певний вплив на адвоката, що може навіть позбавити адвоката права на заняття адвокатської діяльності
43. маніпулюючи можливістю недобросовісного проведення дисциплінарного провадження, може здійснюватись тиск на адвоката роблячи його залежним.
44. Подвійні стандарти , вибіркові дисциплінарні стягнення
45. Раніше в КДКА в регіонах брали участь судді, представники МінЮсту тощо. Перебування кандидата в адвокати в неприязних стосунках з цими органами означало неможливість доступу до професії. Незаконні дисциплінарні провадження щодо адвокатів до цих пір являється ефективним тиском Держави чи опонентів на адвоката. Нечіткість процедури підвищення кваліфікації адвокатів також може впливати на незалежність цього інституту, адже впливає на професійність та репутацію адвокатури в цілому.
46. Вступ та підвищення кваліфікації вимагають доволі значних витрат від адвоката, іноді самі ж представники кдка підштовхують до незаконних додаткових витрат. Це формує уявлення про всю систему з перших днів підготовки до набуття статусу адвоката.
47. зупинення або позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю за результатом дисциплінарного провадження
48. Доступ до професії повинен бути фільтром, який би відсіював завідомо недобросовісних кандидатів. Дисциплінарне провадження повинно бути справедливим і, з одного боку, не має бути способом розправи з "неугодними", а з іншого боку - бути механізмом виховання та самоочищення. Правила підвищення кваліфікації повинні стимулювати кожного адвоката до реального підвищення рівня власної професійності, а не лише отримання формальних балів.
49. Вказані фактори в тому вигляді, якому існують на сьогодні мають спотворений стан. Вони використовуються не для покращення надання правової допомоги, а для чіткого контролю кожного адвоката. Для надання можливості заробити окремим особами. Для маніпулювання і коли потрібно, "вигнання непотрібних".
50. Заявлення завідомо необгрунтованої скарги з тим, щоб в подальшому розпочати дисциплінарну процедуру
51. Є багато талановитої молоді, яка через вартість "входу" не можуть стати адвокатами та навпаки. Дисциплінарка, безумовно має бути, але її діяльність має бути об'єктивною та прозорою та використовуватись як засіб тиску на адвоката. Щодо підвищення: якщо й організувати такі заходи, то вони дійсно мають давати нові знання, а не відбирати час

52. Все залежить від областей та керівництва Радами - в одних всі три фактора відсутні, в інших - це інструмент впливу на адвокатів.
53. Доступ до професії має стати автоматизованим - тексти, анонімність тощо. Критерії та процедура притягнення до відповідальності має бути чіткою, підстави мають бути однозначними. Правила підвищення кваліфікації в існуючому форматі є useless та перетворилось на формальне збирання балів.
54. Останнім часом процесуальні новели ЦПК, ГПК, КАС України передбачають майже виключну монополію адвокатської спільноти на участь в судових процесах, усуваючи від цього інших фахівців у галузі права. В свою чергу, це зумовлює підняття цензу на стадії доступу до професії. Я підтримую підвищення професійного цензу. Однак, нажаль, монополія може призводити до виникнення (посилення) й корупційного цензу, коли серед претендентів перевага може надаватись не професійності а можливості й бажанню фінансового стимулювання вибору у бік певного претендента. 2.Процедури дисциплінарного провадження також останнім часом (в зв'язку з вищевикладеним) можуть в окремих випадках бути механізмом тиску на адвоката без наявності об'єктивних для цього підстав із загрозою вирати статусу адвоката й вимушеного виходу із професії. 3.Правила підвищення кваліфікації, на мою думку, направлені у бік розвитку адвоката, адже результат "умовно-примусового" відвідування заходів з підвищення кваліфікації є виключно позитивним - адвокат отримує нові знання й в майбутньому краще зможе захистити інтерес свого клієнта. Тому, я підтримую існуючу систему підвищення кваліфікації. Хоча, хотів би, щоб формат заходів НААУ з підвищення кваліфікації був би дещо прогресивнішим, на кшталт Програми Адвокат Майбутнього.
55. Непрозорі процедури притягнення до відповідальності, незрозумілі критерії
56. особисто не зіштовхувалася, але у знайомих були питання по дисциплінарці на підставі політичних питань
57. I. Процедура доступу до професії є складною, тривалою і пов'язаною зі значними витратами. Наведене ускладнює вступ до лав адвокатури мотивованих осіб, які мають бажання, але брак коштів заважає скласти кваліфікаційний іспит. Особливо цей фактор впливає на вступ кандидатів до лав адвокатів у регіонах. Взагалі процес, якій складається з трьох етапів, на кожному з яких приймається окреме рішення, що може бути оскаржене, відкриває можливості для необґрунтованих втручань ззовні, що може змінити нормальний хід подій. II. Процедура дисциплінарного провадження, на мій погляд, більш із всіх наведених факторів впливає на незалежність адвоката. Особливо це простежується у світлі випадків систематичних дисциплінарних переслідувань принципів, неугодних адвокатів. (Невтішні приклади - позбавлення Вишневського А. свідцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, конфлікт керівництва НААУ з РАМК, «двовладдя» у м. Києві, порушення дисциплінарних проваджень щодо голови РАМК Рафальської І. В. та її члена Іванова І.О. тощо) III. Правила підвищення кваліфікації адвокатів у їхньому вигляді викликають чимало зауважень. Складається враження, що «сприяння» вищими органами адвокатського самоврядування адвокатам у зростанні їхнього професійного рівня стає доволі привабливим джерелом отримання доходу деякими особами, що лояльні до очільників адвокатури. Зокрема, мова йде про створення Вищої школи адвокатури НААУ, яка пропонує

відвідати її заходи за доволі значну плату. Окрім цього, є незрозумілим, чому не враховується при підвищенні кваліфікації, наприклад, успішна практична професійна діяльність адвоката як одна зі складових для підвищення кваліфікації. Також слід додати, що проблемні моменти з підвищенням кваліфікації посилюються у зв'язку із прийняттям ЗУ «Про освіту», норми якого зобов'язують підвищувати кваліфікацію в акредитованих навчальних закладах та по суті ще більш посилюють фінансове навантаження на адвокатів і ставлять адвокатів у більшу залежність від органів адвокатського самоврядування.

58. Процедура дисциплінарного провадження може бути способом впливу на позицію адвоката з боку будь-яких осіб
59. Правила підвищення кваліфікації - можуть обмежити адвоката в професійному розвитку. Адже обраний ним шлях підвищення своєї кваліфікації може не вклатися в рамки правил. Або навпаки, передбачені Правилами способи підвищення кваліфікації не "пасуватимуть" адвокату та буде марним витрачанням його часу. Я особисто вважаю, що не слід вимагати від адвокатів підвищення кваліфікації заради "галочки". Адвокат сам повинен розуміти, що його професіоналізм та "привабливість" для клієнтів напряму залежить від його постійного самовдосконалення. Що стосується процедур доступу до професії та дисциплінарного провадження, то це найлегший спосіб для адвоката (більшою мірою не дуже професійного) опинитися на "гачку" тих, хто йому допоміг.
60. Встановлення штучних бар'єрів у доступі до професії (вимога "додаткових" платежів тощо) перешкоджає доступу дійсно кваліфікованих кандидатів, які не толерують корупцію, та відкриває двері для кандидатів з низькими морально-етичними стандартами, які апріорі не достойні носити почесне звання адвоката. Упередженість та вимагання у дисциплінарних провадженнях також дає значний простір для зловживань та можливість "викинути" з професії "неугодних" за надуманими чи сфабрикованими звинуваченнями.
61. від даних факторів адвокат є залежний, проте ці фактори найбільш корумповані і є засобами впливу на адвоката
62. Виключне право адвокатів на представництво осіб у суді матиме надмірне ускладнення доступу до професії; процедура дисциплінарного провадження іноді застосовується, коли якась сторона прагне негайно відсторонити «неугодного» адвоката від участі в процесі; адвокати мають докладати належних зусиль для підвищення кваліфікації.
63. незалежність це не є вседозволеність, тому процедура дисциплінарного провадження (у випадку її прозорості та незацікавленості) сприяє тримання адвоката в певній площині (як відношенням до опонентів так і до колег-адвокатів); підвищення кваліфікації надає можливість адвокату самовдосконалюватись, тим самим дізнаватись що можна робити, а що не можна - в своїй діяльності, створювати певні "межі" незалежності
64. Процедура дисциплінарного провадження повинна забезпечити об'єктивний розгляд скарг та унеможливити будь-які зловживання
65. Це є маніпулювання процесом діяльності адвоката, та допуску до професії.

11. Якщо Ваша відповідь «так» або «скоріше так, ніж ні», зазначте, як, на Вашу думку, можна мінімізувати ці впливи, якщо вони є?

58 відповідей

1. важко сказати (2)
2. Прозорість виборів в кваліфікаційній комісії
3. Докорінна реформа і перезавантаження. Новий закон, зміни у процедурах, тотальна перездача іспитів та періодична. Контроль якості.
4. ЗНО та прозорі правила відповідальності
5. Змінити національне законодавство. Остання резолюція/доповідь спец. доповідача ООН по питанням незалежності суддів та адвокатів Моніки Пінту від 2016 року докладно розкриває питання незалежності.
6. вважаю в цьому випадку нічого мінімізувати не потрібно
7. сталість правил, відкритість доступу до інформації та процедури визначення правил
8. якщо юрист готовий скласти іспит на адвоката і з документами все ОК то чекати він має не 2 роки а 1 місяць, розглядаючи скарги на адвокатів дивитись ширше на суть звернення і його мотиви
9. Чітко прописати випадки притягнення до відповідальності, мінімізувавши можливість вільного трактування порушення ПАЕ.
10. Заборона перебування на посаді членів кдк більше ніж 1 рік з перервою хоча б 3 роки
11. Прозоре та відкрите обрання адвокатів до складу органів адвокатського самоврядування. Ліквідація Національної асоціації адвокатів в тому вигляді як вона є
12. врегулювати законодавчо, якщо немає підстав для відкриття дисциплінарного провадження, то відмовляти навіть без повідомлення адвоката і без відібрання пояснень в нього
13. Строгіший і детальніший відбір кандидатів на отримання свідоцтва адвоката, розробка дієвого механізму дисциплінарної відповідальності, створення (просто як думка) окремої палати навчання адвокатів, що формуватиме групи адвокатів та проводитиме навчання яке буде дієве та результативне.
14. повна зміна системи адвокатського самоврядування
15. Прозорість таких дисциплінарних проваджень
16. Виписати чіткі та прозорі правила доступу до професії, зробити сам процес прозорим (електронна реєстрація та черга, що видна на сайті, доступ до перешляду екзаменаційних робіт і т.д.), обираючи достойних принципових кандидатів до органів Адв.самоврядування 2) Кадри (достойні, незаплямовані, розумні, чесні, справедливі представники в органах самоврядування) 3) Зробити достаню кількість безкоштовних сертифікованих навчальних заходів
17. Прозора процедура складання іспиту
18. Прозорість та чітке регулювання
19. З дозволу адвоката, при надходженні скарги на нього, заслуховувати думку колег та виставляти рішення про винуватість/не винуватість адвоката на голосування у спільноту адвокатури
20. Мінімізувати ці впливи можна шляхом просвітницької роботи, підвищенням кваліфікації працівників, з якими стикається адвокат (мабуть, комплексною програмою ще з дитячого садочку). І, насамперед, підвищення компетенції самого адвоката за створеною програмою безперервного

навчання та самовдосконалення, яка класифікувалась би таким чином: перші 3 роки, 5 років, 10 років та повсякчасно.

21. Дисциплінарне, кримінальне провадження можуть бути одними із форм впливу на незалежність адвоката, а тому відповідний уповноважений орган повинен ретельно з'ясувати підстави притягнення адвоката до відповідальності і у випадку виявлення безпідставного притягнення (притягнення за належне виконання своїх професійних обов'язків), вживати відповідні заходи до скаржників
22. Запровадити повноцінну адвокатську монополію, більш жорсткий доступ до професії
23. Див.вище
24. поки що не готовий відповісти на це запитання
25. Минимизировать влияние этих факторов возможно только изменив формат и повысит авторитет идеи создания адвокатского самоуправления
26. Бути твердим
27. Такі впливи можна мінімізувати виключно подоланням монополії НААУ в даних сферах, та надання ширших повноважень на місцях (регіональним органам самоврядування)
28. Внести зміни в законодавство 2. Провести вільні вибори в органи адвокатського самоврядування з незалежними арбітрами.
29. Описала у попередньому питанні:)
30. Все починається з людського фактору, а тому всі коментарі починаються з того кого ми обрали і т.д.
31. Відповідь на дане питання описано у відповіді на питання 8
32. Головне зробити якісною процедуру доступу до професії, унеможливити "корупційну" складову під час іспитів.
33. Обмежити доступ до професії виключно на підставі інтелектуального та психологічного рівня особи. Зробити більш суворим нагляд за прозорістю та законністю доступу до професії адвоката.
34. Відповідальність за необґрунтоване звернення до КДК
35. проведення іспитів на отримання адв. свідоцтва має відбуватись тестово (щось на кшталт ЗНО); 2. при відкритому обранні до складу дисц.органів, відсоток прийняття рішень по дисц.провадженням згідно вимог Закону збільшиться. 3. підвищення кваліфікації необхідно зробити обов'язковим для адвокатів перших трьох років роботи, після - за бажанням.
36. Чітке нормативне регулювання, прозора і ефективна система контролю за відповідними процедурами.
37. У всіх випадках, що стосуються дисциплінарного провадження стосовно адвокатів, повинні застосовуватися і дотримуватися принципи пропорційності. 2. Пріоритетом в діяльності професійних об'єднань повинно бути забезпечення ефективного захисту своїх членів від тиску і втручання в їх роботу.
38. Зробити процедуру допуску до професії більш складнішою (обов'язково запровадити психологічні тести, допуск до професії через обов'язкове післяекзаменаційне навчання); щодо процедури дисциплінарного провадження необхідним є запровадження відповідальності за безпідставне звинувачення, за використання образливих слів/ фраз в скаргах
39. Конкретно визначити обставини за які адвоката може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності. Уникати загальних визначень

40. прозора, незалежна процедура здійснення дисциплінарного провадження, яка виключатиме можливість притягнення до відповідальності, адвокатів, що не вчиняли жодних порушень.
41. Суспільний резонанс та комплексні структурні реформи
42. Процедура доступу до професії підлягає підключенню до онлайн трансляцій, з метою не допуску до професії неосвічених осіб за певні "привілеї". Дисциплінарне провадження слід систематизувати та уніфікувати в певний збірник практики, щоб всі адвокати мали змогу передбачити свою поведінку (оскільки сьогодні одного адвоката притягую до відповідальності за одне неправильне слово в суді, а іншого адвоката ігнорують за системні шахрайські дії). Щодо підвищення кваліфікації - то слід залучати якісних тренерів для однакових семінарів по всеукраїнським масштабам (адже сьогодні в певному регіоні семінари проводять фахово, а в інших - для "галочки" в темпі "вальсу").
43. Притягати до відповідальності самих же адвокатів, змінювати якісний склад органів самоуправління
44. удосконалити законодавство; формування справедливого суду; формування професійної платформи адвокатів, яка долучатиметься до захисту прав адвокатів.
45. Я вважаю, що без повної перезагрузки і удосконалення організації всієї системи адвокатури цей вплив не мінімізувати. Для того щоб поділитися своїми знаннями і наработками з іншими адвокатами, а вони отримали бали за це. Необхідно заплатити певну суму коштів тільки за розгляд цього питання! Про що можна казати далі?!
46. Створення єдиної централізованої дисциплінарної комісії адвокатури, з місцем розташування в столиці, за прикладом ВККС України
47. Міняти всю систему
48. Щодо процедури дисциплінарного провадження: адвокат має чітко розуміти критерії притягнення до відповідальності. Сам розгляд дисциплінарної справи має бути прозорим, а рішення - справедливим
49. I. Процедура доступу до професії: 1. Спростити та прискорити процедуру допуску до професії. Стажування слід зробити частиною підготовки до складання кваліфікаційного іспиту та скоротити його проведення до 3-х місяців; 2. Значно зменшити плату за отримання свідоцтва про заняття адвокатською діяльністю ; 3. Запровадити електронне анонімне тестування замість кваліфікаційного іспиту та його централізоване проведення. II. Процедури дисциплінарного провадження: 1. Виключити з законодавства положення щодо можливості притягнення адвоката до відповідальності за критичні висловлювання на адресу органів адвокатського самоврядування; 2. Усунути розбіжності між приписами ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та корпоративними нормативними актами вищих органів адвокатського самоврядування, зокрема, але не виключно, в частині відкриття дисциплінарних проваджень не за адресою робочого місця адвоката; 3. Виключити плату за подання скарги на адвоката до КДКА; 4. Виключити норми щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності адвокатів, які не виконують обов'язку щодо підвищення кваліфікації. III. Правила підвищення кваліфікації: 1. Збільшити кількість заходів, що організуються органами вищими органами адвокатського самоврядування на безоплатній основі; 2. Зробити переважну більшість (80%) заходів, що організуються НААУ та створеними нею організаціями,

зокрема, ВША НААУ, безкоштовною; 2. Змінити норми корпоративних актів, щоб виключити можливість розповсюдження дії ЗУ «Про освіту» щодо обов'язкового підвищення кваліфікації адвокатами у вищих навчальних закладах, зокрема, внести зміни до ЗУ «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» та Порядку підвищення кваліфікації адвокатів України в частині заміни обов'язку адвокатів підвищувати кваліфікацію на обов'язок підвищувати професійний рівень.

50. Незалежність та неупередженість дисциплінарних комісій
51. Змінити підхід до підготовки адвокатів, починаючи з вищої юридичної освіти. Адвокати мають усвідомлювати, що їм потрібно бути більш відповідальними за себе та самостійними. До дисциплінарного провадження та процедур доступу до професії мають бути залучені найбільш авторитетні, принципові, чесні та професійні адвокати.
52. Регулярна ротация та перевибори кваліфікаційних та дисциплінарних комісій, право на оскарження рішень регіональних органів адвокатського самоврядування до центральних органів.
53. зробити більш жорстким правила подання скарг на адвоката (саме підстави за яких може бути подана скарга),
54. Запровадити інший варіант дисциплінарного стягнення, який не шкодив би практиці, але робив би покарання відчутним, наприклад штраф, а позбавлення права на заняття адвокатською діяльністю зробити винятковим заходом впливу; оновити систему навчання для забезпечення якісної, доступної професійної підготовки адвокатів.
55. вважаю, що не потрібно мінімізувати ці впливи
56. Створення прозорої та відкритої процедури дисциплінарного провадження
57. Надати можливість підвищувати кваліфікацію адвокатом шляхом самовдосконалення, підтверджувати їх розвиток своїми справами, бо у кожного адвоката відпрацьовується під час здійснення діяльності власний метод захисту прав клієнта, надати більш ширші повноваження адвокатам та місцевим осередкам професійної адвокатської асоціації.

12. На Вашу думку, яких змін потребує законодавство з метою зміцнення/утвердження незалежності адвоката.

99 відповідей

1. важко відповісти
2. Більш суворо відповідальність за перешкоджання адвокатської діяльності,
3. Розширення процесуальних прав, наділення ОАС реальними правами при порушенні прав адвокатів, новий Закон про адвокатуру.
4. Чіткі та дієві процедури притягнення до відповідальності за посігання на незалежність адвоката та здійснення ним професійної діяльності
5. Права та повноваження адвоката треба збільшувати, посилювати відповідальність за тиск на адвоката, статус адвоката оновлювати
6. дієвих, адекватних та іноваційних
7. Добровільність в членстві, пряма заборона втручання в адвокатську діяльність, запустити розроблений механізм притягнення до відповідальності осіб, що втрутились в діяльність адвоката, підвищити гарантії адв. діяльності. В реєстрі судових рішень відсутній обвинувальний вирок, щодо втручання в адвокатську діяльність. Збільшити строк

- притягнення особи до адмін.відповідальності за ненадання відповіді/неповна відповідь на запит адвоката. Надати можливість адвокату самостійно складати протоколи про адмін.правопорушення з направленням до суду. Зобов'язання звітуватись перед адвокатами за сплачені внески, оприлюднюючи детальний фінансовий звіт і асоціацію і орган адвокатського самоврядування. дати можливість кожному адвокату голосувати за обрані посади (онлайн), тому що представники від Ради голосують на свій вибір. Багато змін потребує законодавство.
8. необхідні однакові процесуальні можливості сторін по збиранню доказів та захисту власної інформації
  9. реакцій на порушення прав адвокатів, можливості впливати на інші органи, що нехтують дотриманням прав адвокатів, відповідальність за порушення незалежності
  10. питання не просте, воно ж ніби є, можливо ввести адвокатів у якийс "ранг" під особливим захистом
  11. Ліквідація монополії НААУ, посилити відповідальність за порушення прав адвоката
  12. Внесення змін в законодавство щодо розширення гарантій адвокатської діяльності (відповіді на запити, доступ до Реєстрів та інформації нарівні з іншими учасниками процесу (правоохоронні органи, прокуратура , УСБУ) . Удосконалення процедури доступу до професії (незалежне анонімне тестування, оцінювання рівня знань без пливу людського фактору)
  13. все і так добре в цій частині, просто аби то все, що написано, виконувалось в дійсності, а не ігнорувалося
  14. Дозволити адвокатам мати хоча б травматичну зброю, просто виконувати закони. В нашій області за місяць було побито 2х адвокатів співробітниками головного слідчого управління та генеральною прокуратурою. Звернення до Генерального прокурора реакції не дали поки що.
  15. Реальна рівність адвоката в процесі на рівні з прокурором. Періодичні кваліфікаційні оцінювання адвокатів з метою перевірки стану професійних навик;
  16. Зміни до закону про адвокатур та кпк. Окреме і велике питання для обговорення
  17. не готова відповісти
  18. Доступ до всіх баз даних
  19. Соціальний захист, розумне податкове навантаження
  20. зміни в фінансуванні БПД
  21. Тут більше практика застосування законодавства, а не самі закони. Адвокати разом із суддями таку часом практику на витворяються, що потім не відомо що з тим робити.
  22. Зміни необхідні на найвищих рівнях, а не лише в профільних законах та введені нових правил адвокатської етики. Для прикладу можливих змін мені заімпонувала думка Андрія Костіна, коли я скаржився на слабкість запиту адвоката він розповів, що в деяких країнах існує механізм звернення до слідчого судді (суду) безпосередньо для отримання дозволу/ухвали на отримання доступу до речей чи документів.
  23. змін потребує не законодавство, а ми самі, як адвокати, які його реалізують та застосовують на практиці
  24. Розширення можливості провадження слідчих/розшукових дій. збільшення гарнатій фізичної безпеки для адвоката та його родини

25. дивіться вище
26. більшої прозорості всіх процедур
27. Вважаю діючу правову базу достатньою
28. Посилення гарантій адвокатської діяльності
29. Мені важко відповісти на це питання, оскільки я не відчуваю особливих загроз для своєї незалежності як адвоката.
30. Зміни в профільний закон та зміни в ПАЕ
31. законодавче розширення прав адвоката при здійсненні захисту клієнта та наближення його прав до прав сторони обвинувачення, законодавча заборона проведення слідчих дій щодо адвоката.
32. Посилення відповідальності за неналежне надання відповіді на адвокатський запит
33. доцільно посилити відповідальність за порушення професійних прав адвоката та гарантій адвокатської діяльності, розробивши та впровадивши ефективні превентивні механізми. 2. удосконалити механізм доступу адвокатів до державних реєстрів інформації. 3. не погано було б включити адвокатів до кола суб'єктів, що мають право на носіння та застосування зброї з метою особистого захисту, захисту життя та здоров'я членів своєї сім'ї
34. Створення кодексу адвокатської діяльності
35. Вільний вибір адвокатом професійних об'єднань чи спілок, відповідальність за безпідставне притягнення адвоката до будь-якої відповідальності
36. Запровадження більш суворого доступу до професії та жорстких критеріїв до перебування у професії
37. Жодної копійки з державного бюджету на будь-які органи адвокатського самоврядування, у тому числі БПД
38. Глибоке запитання, на яке неможливо так одразу відповісти
39. Зміни , які направлені на належне забезпечення гарантій адвокатської діяльності.
40. це питання потребує додаткового обговорення
41. Объединение адвокатов в сообщества для повышения квалификации и усилению адвокатского влияния на правоохранительную систему. Внести законопроект согласно которого будет введена адвокатская неприкосновенность, обеспечение реальной охраны адвокатам, разрешение на ношение оружия для самообороны,
42. Розширення процесуальних праа прав адвоката
43. Законодавче закріплення (розширення та поліпшення) професійних прав та соціальних гарантій адвоката. Впровадження такої інституції, на кшталт "адвокатська недоторканість" в правильному розумінні такого набору прав та гарантій в сукупності з дієвим механізмом контролю, забезпечення (реагування) та відповідальності (це не повинні бути абсолютні права та гарантії, але дієво гарантовані з належним рівнем відповідальності)
44. Усунути тиск НААУ на регіональні органи адвокатського самоврядування (контроль регіональних виборів) та частково змінити процедуру доступу до професії (оцінювати добросовісність; підвищення якості стажування; складення іспиту в одному місці шляхом анонімного тестування). 2. Дозволити в КПК України вільний збір доказів адвокатами 3. Внести зміни в ст. 24 ЗУ "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", дозволивши по адвокатському запиту отримувати інформацію з обмеженим доступом, окрім таємної, а також направляти запити до ФОП.
45. Законодавство у нас чудове, я вважаю, що потрібні зміни в ментальності людей.

46. Встановлення відповідальності не лише за неповагу до суду, а й за неповагу до адвоката; підвищити вимоги до осіб, що мають намір стати адвокатами
47. зміни до профільного закону щодо визначення складової, із чого складається незалежність адвоката
48. Гарантії безпеки життя та діяльності адвоката. Наприклад, якщо поліцейський, який супроводжує затриманого відмовляється представитись, а адвокат попереджає, що має намір його сфотографувати, як внаслідок інший поліцейський викидає телефон адвоката. Наразі матимемо слово адвоката проти слова поліцейського. Ось і незалежність. Ніби є законодавчі норми, що захищають, а ніби їх і немає.
49. Закріплення ефективних гарантій адвокатської діяльності. 2. Забезпечення захисту адвокатів на рівні держави 3. Створення реального механізму притягнення винних до відповідальності за перешкоджання адвокату у наданні професійної правничої допомоги клієнту
50. в частині гарантій захисту та реалізації професійних прав і свобод
51. Відповідь на дане питання описано у відповіді на питання 8
52. зміна доступу до професії, зміна в підвищенні кваліфікації
53. Створення єдиної системи адвокатського самоврядування із підвищенням рівня регіональних рад. Зміна Правил адвокатської етики та надання більш широких прав адвокатам, в галузі свободи слова, об'єктивності, поваги до честі, гідності.
54. Посилення відповідальності за втручання у адвокатську діяльність та дійсна можливість її застосування
55. інтереси адвокатів не враховано у "новому" процесуальному законодавстві, якщо проаналізувати його комплексно. 2. необхідно терміново приймати Закон України "Про адвокатуру та адвокатування" у новій редакції для обрання до складу РАУ осіб, які будуть відстоювати права адвокатів на законодавчому рівні (приклад - податок ЄСВ, за яким адвокат, який тимчасово припинив дію свідоцтва або не отримує доходу, змушений платити податок)
56. Посилення відповідальності за погрози та/або вчинення насильницьких дій у відношенні адвоката. 2. Гарантія недоторканості робочого місця адвоката. 3. Реальна відповідальність за порушення прав адвоката.
57. Не можу зараз дати відповідь на це запитання. Потрібний додатковий час на його опрацювання. В першу чергу бачу проблему у відсутності чітко сформованої практики застосування згаданих вище практик (наприклад, притягнення до дисц. відповідальності) на рівні органів адвокатування.
58. розширення прав адвокатів та розробка дієвих механізмів дотримання законних гарантій адвоката.
59. Необхідно удосконалити національне законодавство і практику, щоб запобігти застосуванню дисциплінарних процедур в якості санкцій проти адвокатів. 2. Виключити вплив Держави на безоплатну правову допомогу.
60. Соціальний захист професії
61. Кваліфікаційні іспити на отримання права на заняття адвокатською діяльністю мають проводитися центральними органом. А сама процедура має бути організована на зразок зовнішнього незалежного оцінювання, коли результати тестування є знеособленими, що, в свою чергу, мінімізує можливість застосування будь-яких корупційних схем. 2. Внесення змін до Порядку підвищення кваліфікації адвокатів в частині зарахування до

загальної кількості залікових балів участь лише у тих заходах, що акредитовані НААУ.

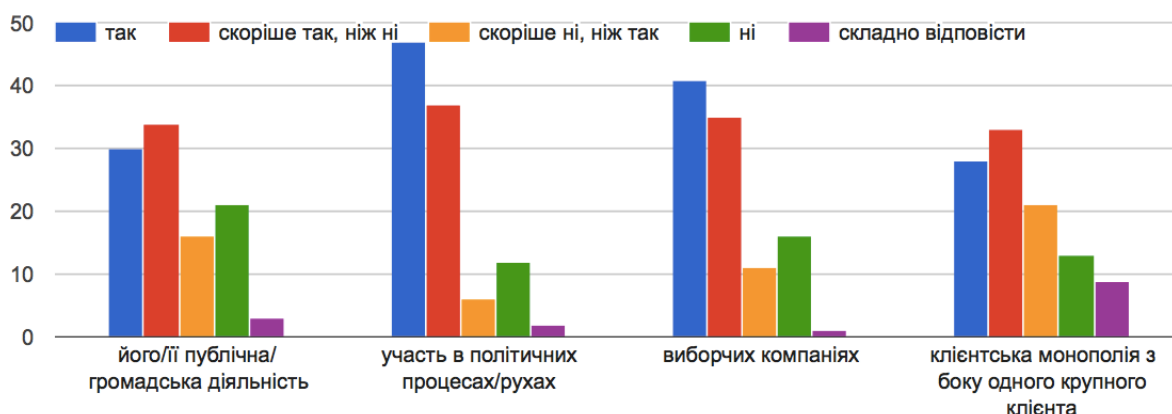
62. Ускладнити процедуру допуску до адвокатської професії, зменшити розмір обов'язкових платежів
63. Уточнення процедур процесуальних дій щодо адвокатів.
64. Усі процесуальні кодекси де буде умиленний статус адвоката, в наслідок чого буде і усилена відповідальність за порушення прав адвоката
65. представники адвокатської професії мають бути впевнені, що їх не можуть притягнути до кримінальної чи іншої відповідальності або погрожувати їй застосуванням у зв'язку з наданням ними правової допомоги, здійсненням захисту та представництва згідно із законом.
66. Не можу сказати точно
67. Жорстока та оперативна відповідальність за порушення прав та гарантій адвоката, а не ілюзорні статті в КУПАП та КК України, надання адвокатам дійсно рівних прав зі слідчими та прокурорами.
68. Відповідальність за будь які спроби вплинути на позицію адвоката щодо ведення тієї чи іншої справи.
69. Зменшення можливості впливу на адвоката з боку органів адвокатського самоврядування
70. складно відповісти. Думаю це більше питання освіти, культури, етики та ефективної роботи слідчих органів.
71. удосконалення законодавства в частині зупинення та припинення права на зайняття адвокатською діяльністю
72. "демонополізація" НААУ; анонімність складання кваліфікаційного іспиту (і тестування, і письмового завдання); запровадження більш високих стандартів доброчесності кандидатів, подібних вимогам до кандидатів на посаду судді; запровадження справедливого оподаткування адвокатської діяльності; розширення можливостей отримання інформації за адвокатським запитом, в тому числі і інформації з обмеженим доступом з одночасним запровадженням більш жорсткої відповідальності як за її ненадання, так і за незаконне збирання та використання з боку адвоката.
73. можливо розширення меж та суб'єктів відповідальності за втручання у адвокатську діяльність
74. Настільки об'ємне і складне питання, що не можу навіть відповісти
75. якісних
76. норм про те, що у випадку суперечності законодавства про адвокатуру іншому законодавству, застосовується законодавство про адвокатутру.
77. важко сказати
78. Прозорі списки підстав для призупинення або позбавлення свідоцтва, додаткові механізми захисту адвокатів.
79. Більш суворе покарання за втручання в адвокатську діяльність, налагодити механізм реагування на випадки порушення прав адвоката, встановлення реального імунітету адвоката та його професійної таємниці, гідні умови оплати, більш лояльна система оподаткування.
80. збільшити відповідальність за втручання в адвокатську діяльність та за перешкоди в здійсненні адвокатської діяльності
81. Заборона участі у політичних партіях.
82. зменшення ролі органів адвокатського самоврядування (переведення їх функціонування в розряд ГО)

83. Децентралізація. Зменшення строку повноважень вищих органів. Автоматизація складення іспиту. Реальні механізми притягнення до відповідальності за порушення гарантій адвокатської діяльності.
84. Складно відповісти
85. уникнення узурпації влади єдиним органом адвокатського самоврядування; 2) надання адвокатам реальних механізмів для здійснення ними своєї роботи, передбачення реальних механізмів притягнення до відповідальності осіб, винних в порушенні прав адвокатів; 3) ускладнений механізм втручання в роботу адвоката (дисциплінарні провадження, затримання, обшук, порушення кримінальної справи тощо).
86. Правила адвокатської етики мають бути де в чому змінені. Закон про адвокатуру має містити більш конкретні гарантії професійної діяльності та захисту адвоката.
87. Посилення критеріїв допуску до адвокатської діяльності, надання більших прав в процесах (провадженнях)
88. Законодавство нормальне. Ненормальне застосування
89. реальність захисту
90. Надання більших прав щодо збирання та отримання доказів
91. 1. Удосконалення правового регулювання професійних прав та обов'язків адвокатів, зокрема, розширення професійних прав адвоката ; 2. Удосконалення процедури доступу до адвокатури; 3. Посилення гарантій здійснення адвокатської діяльності та захисту адвокатської таємниці; 4. Упровадження ефективних механізмів притягнення до відповідальності посадових осіб за порушення гарантій незалежності адвокатів; 5. Надання адвокатам права застосовувати спрощену систему оподаткування, обліку та звітності; 6. Виключення положень про обов'язкове членство в НААУ у зв'язку із отриманням статусу адвоката; 7. Удосконалення законодавства щодо адвокатського самоврядування. (децентралізація та посилення ролі адвокатських спільнот у регіонах, посилення ролі з'їзду адвокатів як вищого органу адвокатського самоврядування; посилення представницьких форм адвокатського самоврядування - регіональних конференцій адвокатів та з'їзду адвокатів України тощо)
92. Реалізація гарантій адвокатської діяльності
93. Оподаткування адвокатської діяльності. Забезпечення дотримання гарантій адвокатської діяльності.
94. Встановлення 3-річної заборони на зайняття адвокатською діяльністю після припинення державної служби в правоохоронних органах чи судах
95. КПК, та інш
96. Запровадження права адвоката на доступ до державних реєстрів, заборони проникнення у житло або інше володіння адвоката, проведення в них огляду, обшуку чи інших слідчих (розшукових) дій, а також проведення особистого обшуку адвоката, огляду, витребування чи вилучення речей та документів адвоката, крім випадків, коли адвокат є підозрюваним(обвинуваченим).
97. можливість створення органів адвокатського самоврядування на місцевості з мінімальним підпорядкуванням НААУ, або створення абсолютно незалежних асоціацій
98. розвиток адвокатського самоврядування
99. Адвокат - є незалежним настільки наскільки йому дозволено законом та професійною адвокатською асоціацією. Для того щоб зміцнити

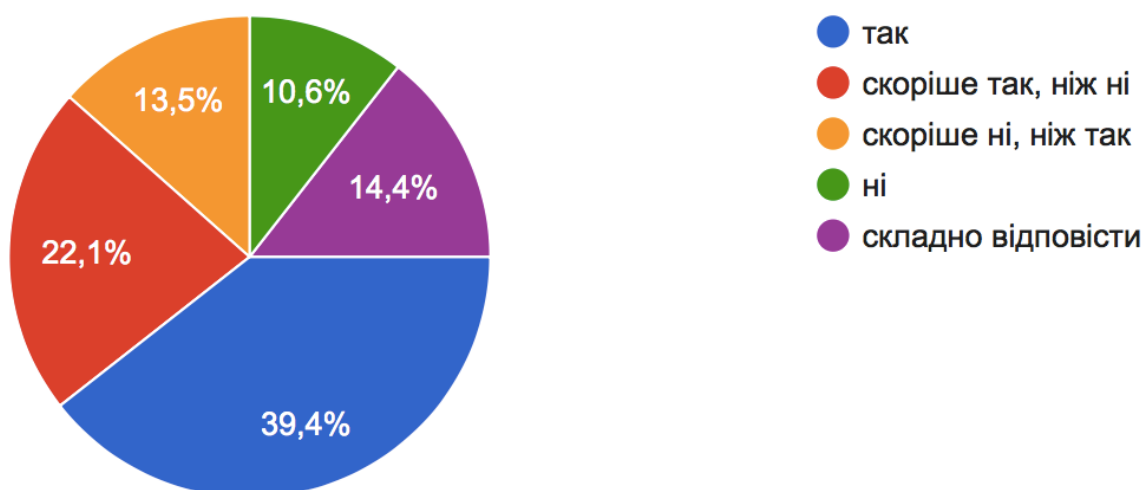
незалежність адвоката, насамперед потрібно дотримуватись державним органам закону, а не використовувати його на власний розсуд, керуючись поняттям "я пан, а ти" хвеська", яка тільки і може язиком молоти", питання тільки в державних органах, як тільки вони будуть виконувати не тільки норму закону, але й його дух, хоч би інколи поглядаючи на конституцію ми може й почнемо зміцнення незалежності адвоката.

13. На Вашу думку, чи впливає на незалежність адвоката:

14. Чи підтримуєте Ви ідею свободи утворення професійних асоціацій адвокатів в Україні на протипагу існуванню єдиної професійної асоціації?

104 відповіді

15. Прокоментуйте, будь ласка, Вашу відповідь на запитання № 14:

100 відповідей

1. адвокати можуть об'єднуватися за різними галузями права, професійними інтересами, та ін. Це сприяє різноманітності, розвитку адвокатів. Це не означає, що ці об'єднання мають конкурувати чи діяти всупереч інтересам один одного.
2. Існування потужних професійних асоціацій допоможе захисту порушених прав адвоката навіть з боку єдиної асоціації
3. Монополія - крах. Суперництво, конкуренція - шлях до самовдосконалення, покращення.
4. Вважаю, що членство в громадській організації не може бути примусовим
5. Повинна бути система добровільності
6. конкуренція передбачає підвищення якості
7. Я вище про це зазначала
8. Необхідно більше самоврядування на місцях але в рамках єдиної організації яка представляє адвокатуру на державному рівні, захищає права адвокатів та займається лобіюванням необхідних змін у законодавстві. Професійні асоціації повинні існувати але займатися виключно питаннями підвищенням кваліфікації по своєму напрямку.
9. створення великої кількості асоціацій не зможе забезпечити достатній вплив на захист професій. Треба домагатися єдності у невеликій кількості об'єднань але з можливістю мати достатньо повноважень та інструментів захисту професійної діяльності членів
10. те що зараз відбувається в Радах доводить не ефективність моделі, буде багато асоціацій, буде конкуренція, виживе сильніший і сформується нова дієва сила. Це шлях багатьох країн від багатопартійності до двопартійності
11. це є конституційним правом громадян, в тому числі і адвокатів
12. Допуск до професії повинен здійснюватись через єдину організацію.
13. на 1 козака в Україні завжди 3 гетьмани, тому це не доцільно
14. Таким чином можливо протидіяти існуючим радам та кдк в їх незаконних діях, окрім того реально стежити куди витрачаються кошти. Окрім величезних зарплат членів рад не видно ні чого
15. Якщо мета створення - перерозподіл коштів/впливу - тоді Ні. Якщо мета підвищення авторитету адвокатури, захист адвокатів та підвищення їх кваліфікації - тоді ТАК.
16. Існування декількох асоціацій вважаю недоліком. Адже в багатьох європейських країнах існує одна професійна спільнота до якої взодять всі адвокати. Корупція і бюрократія в НАУ призвели до створення декількох професійних спілок що не сприяє розвитку адвокатської спільноти
17. не маю відповіді
18. Зміна назви і даний час не змінить суті
19. Не заборонено утворювати і вступати в інші асоціації
20. в єдності наша сила
21. Думає в рамках унітарної країни повинна бути одна асоціація адвокатів, про те не варто забороняти утворювати під асоціації тематичні, регіональні. Проте певне узагальнення та уніфікування діяльності усіх цих різних асоціація варто робити.
22. Така ідея відповідає напрямку руху України - децентралізації влади.

23. самоуправління є основою функціонування адвокатури, і в яку професійну спільноту вступати вирішувати самим адвокатам.
24. Нагромадження інституцій ні до чого не призведе. Ну буде ще 38 ГО. і що? які в них будуть реальні повноваження і механізми, окрім "співпраці з донорами"?)) На мою думку адвокати повинні працювати з тим, що є, а не вигадувати велосипед
25. у нас при одній асоціації хаос, а коли їх буде безліч...
26. конкурентність завжди заставляє працювати
27. Не завжди зрозуміла логіка НААУ у прийнятті певних рішень, спосіб обрання делегатів на конференції де приймаються важливі рішення є непрозорим, непрозора політика щодо витрачання членських внесків, відсутній зворотний зв'язок з НААУ, занадто бюрократизована інституція. Взагалі існування альтернативних асоціацій є найкращим способом уникнути вищенаведених недоліків.
28. На мою думку, "конкуренція" дозволить розвиватись більшими темпами асоціаціям адвокатів
29. Не підтримую, оскільки не бачу в цьому сенсу та практичної необхідності. На сьогодні активність адвокатів у адвокатському самоврядуванні залишається на невисокому рівні. Створення альтернативних асоціацій в подоланні пасивності не допоможе, а лише додасть невизначеності.
30. Я поки не до кінця розумію, як ці професійні асоціації будуть між собою взаємодіяти і які в них будуть повноваження.
31. Адвокат повинен мати право вибору щодо вступу до професійних асоціацій
32. Краще вступати в єдину асоціацію та намагатися захищати права, ніж буде багато асоціацій, які не знатимуть, що робиться в інших
33. З набранням чинності чинним профільним законом було запроваджено принцип "автоматичного" набуття адвокатами членства в професійній організації. З часом стало очевидним, те, що така форма себе здебільшого дискредитувала, позбавивши адвокатів права вибору та поставивши за мету особисте збагачення.
34. Це буде тільки розпорошувати сили адвокатської спільноти, яка і так дуже тяжким шляхом формується (бо в адвокатуру приходять різні люди з різним рівнем підготовки, ментальності. В українській адвокатурі не вироблений професійний шлях від школи, гімназії, ліцею, університету до набуття статусу адвоката. У адвокатів тільки виробляється самоідентифікація як страти зі своїми правилами, етикою, естетикою, зі своїм положенням у суспільстві та відношенням до клієнта. Різні асоціації в силу вищевказаних причин може робити тільки паралелізм, ввести адвокатську спільноту в якесь "сектантство". Крім того, централізація більше буде сприяти розвитку держави.
35. Конституція України передбачає право кожного на об'єднання у професійні спілки. Після набрання чинності ЗУ "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" кожен адвокат, незалежно від його бажання і поглядів, став членом НААУ, що порушує конституційні принципи на вільне об'єднання.
36. Безліч професійних асоціацій адвокатів не буде ефективною в ввдстоюванні їх прав та гарантій. Вони можуть існувати, але лише єдина профасоціація може ефективно лабіювати інтереси адвокатів
37. Відповідальність багатьох - це відповідальність нікого

38. Соромно за діяльність НААУ, її допомога взагалі не відчутна, самі лише побори
39. Єдина професійна асоціація має забезпечити силу, захист та єдність адвокатської спільноти. Адже велика кількість подібних асоціацій не сприятиме цьому.
40. у адвоката має бути право вибору в якій асоціації брати участь і куди платити внески
41. Необхідно право вибору.
42. вопрос провокационного характера)) но все таки необходимость создания других независимых сообществ есть и эта альтернатива должна быть общедоступна для адвокатуры в целом.. это будет одним из первых шагов в создании независимости адвокатуры
43. Єдина професійна асоціація поєднує спільноту адвокатів України
44. Адвокат жодним чином у своїй професійній діяльності не повинен бути підданий впливу політичних переконань (так саме як і іншим суб'єктивним чинникам) і навпроти: за своїми професійними зацікавленостями повинен мати право вибору надання переваги іншим (альтернативним) адвокатським об'єднанням.
45. Щоб орган був сильний, він повинен бути один і представляти інтереси всіх адвокатів
46. Я вважаю, що монополія є чинником, який стримує розвиток, водночас конкуренція дає можливість лідерства саме найсильнішому. Я "за" розвиток, тому вважаю, що монополії у цьому питанні бути не може
47. в даний час наявні форми адвокатського самоврядування як раз і обмежують незалежність адвоката, адже воно більше нагадує якусь єдину політичну ідеологію
48. Але при цьому необхідно все одно когось чи орган який не контролює, не диктує умови гри, а лише направляє, допомагає, пропонує, ініціює і т.д і тільки у випадку підтримки більшості незалежних членів асоціації приймає рішення.
49. Наприклад. Кожна асоціація може висувати свого довіреного делегата (який звітуватиме перед нею) на всеукраїнську конференцію, що забезпечить демократичний вибір до органів адвокатського самоврядування.
50. Існуюча система органів адвокатського самоврядування, особливо на рівні РАУ, себе скомпроментувала за останні 5 років діяльності
51. Складно відповісти
52. Об'єднання для професійних юристів (як АПУ - прекрасна можливість для росту в професії, обміну досвідом, нетворкінгу, особистісного росту і т.д. і користі більше), асоціація професійних адвокатів - ААУ - теж класна можливість для росту в професії, цікаві форуми, обмін досвідом, корисний нетворкінг плюс можливість приймати участь в профільних комітетах ; об'єднання адвокатів по спеціалізації (об'єднання адвокатів БПД - теж прекрасна можливість в колі колег обговорювати варіанти вирішення тих чи інших задач). Одна організація - це монополія, яка апріорі не може охопити все. З історичного досвіду вбачається, що наявність монополії впливає на якість, бо відсутня "здорова" конкуренція))))
53. Обов'язкового членства в НААУ не має бути, оскільки членство повинно бути добровільним.
54. Адвокатська діяльність є професійною незалежною діяльністю, що унеможливує підпорядкування одній системі. Вважаю, що адвокатські

об'єднання повинні створюватись, а членство в них набуватись - добровільно. Такі організації повинні мати спільні загальні правила, принципи та мету діяльності.

55. Ризик розподілу адвокатської спільноти за професійними навичками, що призведе до відсутності єдності
56. Адвокат по своїй суті є незалежним. При необхідності - він потребує професійного спілкування для обміну досвідом, думками тощо, проте - особливості професії полягають саме у невтручання у діяльність адвоката та його особисту відповідальність перед Клієнтом за правильність обрання стратегії надання послуг. Саме таким чином досягається результативність діяльності адвоката. Досить часто рау/наау приймають рішення, що ускладнюють "життя" адвоката - приклад із ордером (Рішення №162) або листи у суди та правоохоронні органи щодо переліку документів, які підтверджують повноваження адвокатів.
57. Формулювання питання - "на перевагу" - містить в собі наголос на протистояння. Створення професійних асоціацій паралельно з існуючою асоціацією - є більш доцільним, на мій погляд.
58. -
59. Важко оцінити переваги і недоліки згаданих вище моделей.
60. Залежно від того, якою буде надалі єдина професійна асоціація, адже завжди існує ризик зловживання в такому випадку. З іншого боку - створення чисельних окремих асоціацій не сприятиме виробленню єдиних стандартів професії. Питання дискусійне, однак акцент роблю на моделі виконання ідеї.
61. Це дозволить зменшити вплив Держави, посилить конкуренцію серед асоціацій за захист прав адвокатів.
62. Все залежить від структури та принципу створення таких асоціацій
63. Існуюча єдина професійна асоціація, як це не прикро, перетворилася на монопольний корумпований орган, що керується правилами, які він сам створив для себе. При сплаті адвокатських внесків в призначенні платежу вказуємо таке: «внесок адвоката на забезпечення реалізації адвокатського самоврядування за ___ рік». В 2017-му цього «самоврядування» помітно не було. Тому виникає логічне питання: куди діваються адвокатські внески і чим взагалі займається рада адвокатів регіону?! Приймає кваліфікаційні іспити, розглядає дисциплінарні провадження і видає ордери? Але така робота не коштує 70% від внесків усіх адвокатів певного регіону. Болючим залишається питання проведення семінарів з підвищення кваліфікації. Точніше їх відсутність або якість. Існування більшої кількості професійних асоціацій адвокатів призведе до утворення природної конкуренції між ними, що, в свою чергу, матиме наслідком підвищення рівня роботи в сфері захисту своїх членів та належного їх забезпечення.
64. Утворення професійних асоціацій є запорукою незалежності, здорової конкуренції, можливість вибору
65. Для обрання оптимальної моделі мені потрібно більше теоретичних знань.
66. Це дасть можливість ширше підійти до професійних асоціацій, оскільки в даному випадку на мою думку тільки конкуренції надасть належну підтримку адвокатам України
67. Коли є єдина асоціація, то на неї простіше чинити тиск, здійснювати вплив на керівний орган і відповідно через цей керівний орган здійснювати тиск на конкретного адвоката.
68. Буде Правова невизначеність та війна всіх проти всіх

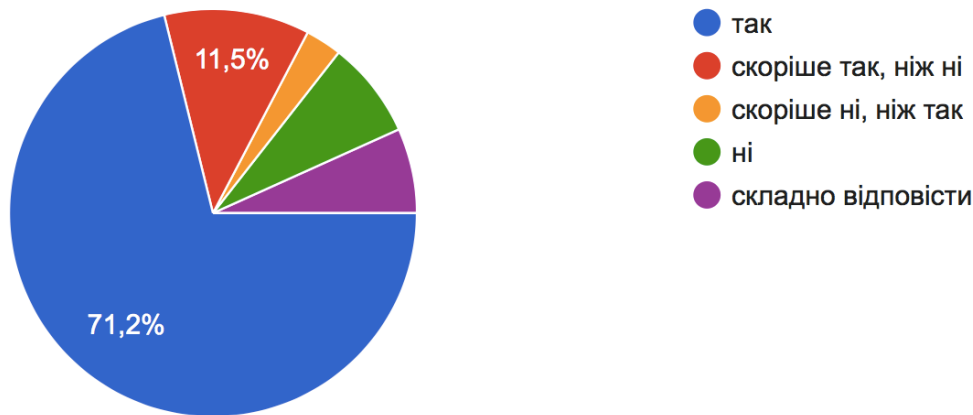
69. Утворення різних асоціацій призведе до утворення різних правил для професії та умов поведінки адвокатів.
70. Так, оскільки як на мене сьогоднішня асоціація не зможе забезпечити достойний стан адвокатури і відстоювати інтереси своїх членів.
71. Це позбавить адвокатське самоврядування монополії і надасть реальну можливість самовизначення адвоката
72. Такі асоціації вже є у формі ГО (АПУ, ААУ). Питання їх повноважень в першу чергу щодо збору коштів
73. Чисельність професійних асоціацій адвокатів сприятиме наявності "правильної конкуренції", удосконалення адвокатури.
74. Це буде сприяти виключенню одного з чинників, які негативно впливають на незалежність адвоката - можливості тиску на нього з боку органів адвокатського самоврядування за можливу критику тощо
75. можливо ідея свободи утворення професійних асоціацій адвокатів розширить свободу адвокатської незалежності, адже наявність Єдиної професійної асоціації участь в якій для адвоката є обов'язковою робить цю свободу занадто вузькою, позбавляючи фактично адвоката робити власний вибір щодо членства
76. Я думаю, що з цього приводу коментарі зайві. І так кожному адвокату зрозуміло, що так не може бути! Примусова участь в НААУ і відсутність можливості вибору є протизаконною. Однак під впливом адміністративного ресурсу, кожному простіше підкоритись, аніж відстоювати законність свого вибору, розуміючи нерівність сил.
77. Монополія не сприяє розвитку адвокатури
78. це створить конкуренцію і унеможливить монополію
79. мене не питали чи хочу я стати членом НААУ, а добровільність участі в об'єднаннях ще ні хто не відміняв. Якщо в мене виникне бажання, то я приєднаюся до тієї організації, що викличе в мене довіру. Мене позбавили права вибору.
80. Важко відповісти, бо ще не пробували.
81. Чим більше буде свободи об'єднання в асоціації з дотриманням головного принципу гарантування дійсно вільного волевиявлення тим ефективнішим буде здійснюватися і професійний захист адвокатами прав на створення гідної спільноти для подальшого професійного росту та захисту закону.
82. ризик роз'єднаності у адвокатському співтоваристві, ризик уникнення від відповідальності при наявності дисциплінарних проступків
83. На даний час, склалося враження, що діяльність єдиної професійної асоціації є не ефективною, при тому, що вона отримує чималий дохід від внесків від адвокатів. Вважаю, що наявність конкуренції підвищить якість роботи професійних асоціацій, які дійно будуть відстоювати права адвокатів.
84. зменшення ролі органів адвокатського самоврядування (переведення їх функціонування в розряд ГО)
85. Вважаю, що органи самоврядування мають бути одні. Але адвокат повинен мати можливість бути членом професійних асоціацій на свій вибір, а не автоматично вступати в наау
86. Шляхом утворення нових спілок можна досягнути більшої свободи для самих адвокатів та уникнути неправомірного тиску зі сторони асоціації монополіста
87. Будь-яка узурпація влади призводить до зловживання цією владою, що ми наразі і спостерігаємо

88. Адвокат - одна з найбільш незалежних професій. Якщо для адвоката зручніше й цікавіше брати участь не в одній професійній асоціації, або лише в альтернативній асоціації - це його право, якщо це не шкодить інтересам його клієнтів та сприяє професійному росту адвоката.
89. Єдина спільнота зміцнює й формує напрямки розвитку, в іншому випадку - хаос.
90. Не сказала б "на противагу". Існування декількох професійних асоціацій дасть більше можливостей. Єдине, має існувати одна організація, якій би підпорядковувалися всі адвокати, незалежно від їх бажання. Участь в інших - добровільна
91. в організаційних питаннях я є прихильником чіткої системності, з чітким переліком повноважень і можливостей; адвокатура - це не та професія, середина якої необхідно боротися за владу
92. В зв'язку з недостатньою професійною згуртованістю, внаслідок доступу до професії осіб різного професійного досвіду (поліція, прокуратура), організаційною слабкістю НААУ, вважаю, що це є певним розпорошенням сил. Аналогічна ситуація щодо партій.
93. На мій погляд, ідея утворення професійних асоціацій адвокатів в Україні на противагу існуванню єдиної професійної асоціації більш відповідатиме духу адвокатури, яка передусім має бути незалежною. Право адвокатів на свободу професійних об'єднань (асоціацій) має не тільки декларативно гарантуватись, а і реально забезпечуватись. Адже таке право визнане у Загальній декларації прав людини (ст. 20) та гарантоване Міжнародним пактом про громадянські і політичні права (ст. 22) та Європейською конвенцією з прав людини (ст.11), які ратифіковані Україною. Отже, вважаю неприпустимим зобов'язувати адвокатів бути членами асоціації з достатньо жорсткими правилами, що допускають довільне трактування і здирицтво деякими лідерами адвокатури платежів різного характеру, що мають «примусовий» характер. Крім того, події, що відбуваються в адвокатурі на протязі останніх декількох років, також довели неефективність існуючої моделі взаємовідносин в адвокатурі на чолі з НААУ та її невідповідність засадам адвокатури.
94. Я вважаю, що має бути орган, який би об'єднував всю адвокатську професію
95. Обидві моделі мають свої переваги та недоліки.
96. Вважаю, що асоціація має бути єдиною, аби забезпечити єдині принципи роботи адвокатури, єдині цінності, а також бути потужним інструментом для реагування на порушення правил адвокатської етики.
97. дана система корумпована, і наявна залежність від декількох високопоставлених у цій системі осіб
98. Вважаю, чим більше буде адвокатів, які усвідомлюють необхідність своєї активної участі в житті професійної громадської організації, тим міцнішим буде інститут адвокатури в Україні.
99. вважаю, що повинна бути децентралізація, принаймні на місцях. Більше того, аналізуючи різного роду публікації не вбачається реального адвокатського самоврядування, принаймні в нашому регіоні.
100. створення декількох професійних асоціацій забезпечить "здорову конкуренцію" між асоціаціями

16. Чи є важливим принцип добровільності участі адвоката у такого роду асоціаціях?

104 відповіді

Так – 71,2%

Скоріше так, ніж ні – 11,5%

Скоріше ні, ніж так – 2,9%

Ні – 7,7%

Складно відповісти – 6,7%

17. Прокоментуйте, будь ласка, Вашу відповідь на запитання № 16.

100 відповідей

1. По-перше адвокат є незалежною особою, особистістю і вправі сам чи сама вирішувати, куди бути залученим/залученою. Участь у асоціаціях повинна бути добровільною, оскільки це не формальна річ. Люди об'єднуються для того, щоб підтримувати один одного, змінювати щось на краще, реалізовувати спільні ідеї. Тому нема сенсу кудись втупати, якщо ти не хочеш бути проактивним.
2. Добровільність участі - запорука незалежності адвоката а От же і всієї асоціації яка складається з незалежне з адвокатів
3. "Без мене, мене женили"
4. Вважаю, що членство в громадській організації не може бути примусовим
5. Асоціації повинні бути дієвими та ефективними і тільки тоді адвокат вступить у них
6. я за свободу вибору: або входжу до якоїсь асоціації і маю певні права, гарантії та можливості для захисту інтересів клієнта, або мені це не цікаво
7. :), вище про ці проблеми описала
8. професійні асоціації можуть бути тільки добровільні. Єдина державна організація тільки з обов'язковим членством - ознакою професії.
9. будь-яка участь в об'єднанні має бути добровільною але треба чітко усвідомлювати чим будуть відрізнятися статус адвокатів, що вступили в асоціацію від інших
10. якщо у мене немає вибору, то його немає :)

11. це є конституційним правом громадян, в тому числі і адвокатів
12. Допуск до професії повинен здійснюватись через єдину організацію. Право на вступ до інших асоціацій в подальшому невідемне.
13. бо кожен вправі вибирати членом якої організації він хоче бути
14. Якщо в дійсності рада співпрацює з адвокатом то так, якщо рада тільки збирає гроші та тисне на адвоката то ні
15. Адвокат має бути незалежним під час надання правничої допомоги. Але повинна існувати система стримувань і противаг для того, щоб адвокат постійно удосконалювався, брав участь в розвитку адвокатури
16. Кожен адвокат має бути членом єдиної спільноти в силу свого статусу. Чи бути активним учасником це його право та вибір
17. вважаю що адвокат повинен мати вільний вибір в любому питанні.
18. Самозайнятість
19. Складно відповісти
20. якщо вступаєш до лав адвокатури, то і повинні бути певні елементи відчуття єдності та відповідальності
21. "Назвався грибом- заліжай у борщ". Тобто, вибір професії зобов'язує.
22. Примус, у тому числі вступ в якусь асоціацію, не може сприяти незалежності.
23. принцип добровільності є конституційною гарантією
24. на мою думку, це професійне співтовариство (по типу Bar As.). і усі адвокати мають належити до єдиного проф.середовища
25. має бути єдиний центр, який буде відстоювати інтереси адвокатури в цілому, відповідно участь у них адвоката має бути обов'язковою
26. людина робить вибір завжди на користь того, що реально працює і дає переваги
27. Добровільність на мій погляд є головним критерієм участі в громадських та професійних об'єднаннях. За відсутності добровільності не можна сподіватися ні на чесність, ні на справедливість у діяльності асоціації.
28. Відсутність добровільності ставить з самого початку під загрозу принцип незалежності адвоката
29. Якщо будуть створені
30. Принцип добровільної участі адвоката будь де - це важливий аспект в роботі адвоката.
31. Участь у асоціації беззаперечно повинна бути добровільною
32. Повинно бути бажання приймати участь в асоціації. Навіщо там "формальщики"?
33. Членство в будь-якій асоціації повинно бути добровільним, кожен учасник має вічувати фід-бек від сплати своїх внесків та мати можливість реального впливу на процеси, що відбуваються у цій асоціації.
34. Я проти інших асоціацій, тому це взаємовиключне питання.
35. Адвокат має бути впевненим, що об'єднання чи спілка, членом якої є він є, є цілком незалежною, забезпечує захист його професійних прав, має на меті відновити престиж професії, її історичні традиції, піднести роль у суспільстві як одного з гаранту забезпечення конституційних прав і свобод громадян.
36. Щоб ефективно захищати права одного адвоката, необхідно об'єднати всіх.
37. Вибір, хоч і формальний, повинен бути завжди
38. "Насильно мил не будешь" ;)

39. Примусова участь не є ефективною, протирічить природі формування подібних професійних асоціацій. Б
40. адвокат має сам обирати бути чи не бути членом якоїсь конкретної асоціації. натомість такі асоціації мають пропонувати і забезпечувати адвоката певними умовами, що будуть корисні для адвоката у своїй діяльності. відповідно до таких опцій конкретної асоціації адвокат робить свій вибір серед них, стає членом, оплачує внески та отримує певний набір корисних для нього інструментів, опцій, умов тощо
41. Необхідно право вибору.
42. наявність вільного і добровільного вибору асоціації і буде формувати єдину незалежну адвокатуру
43. Добровільність як принцип повинна регламентувати абсолютну свободу у виборі професії адвоката, і, як наслідок створювати підґрунтя для професіоналізму та вдосконалення вже існуючої адвокатури.
44. Не може існувати незалежність адвокатури в умовах режиму "єдиного вибору". Адвокат, якого примусово зобов'язують приймати участь в таких асоціаціях, в апоріорі вже не може бути самостійним та незалежним. Незалежність - це щонайменше наявність беззаперечного права вибору.
45. Потрібен орган, який буде проводити оцінювання по доступу в професію і давати оцінку діяльності адвокатів (дисциплінарне розслідування). Краще щоб цей орган в своїй більшості був сформований серед адвокатів, а ніж інших осіб. Тому всі адвокати повинні бути в одній асоціації, яка буде проводити таку роботу.
46. Адвокат має право обирати професійну асоціацію в залежності від того, що йому може запропонувати та чи інша асоціація.
47. Наявність лише однієї асоціації, по-перше, фактично призводить до монополізації управління адвокатурою, по-друге, обмежує права адвоката на участь в органах адвокатського самоврядування
48. якщо не буде принципу добровільності то про незалежність і мови не може бути.
49. У цьому і є сенс створення асоціацій, шляхом добровільного об'єднання.
50. участь не може бути автоматичною, а лише добровільною, що відповідає практиці ЄСПЛ
51. Звичайно, адже, будь-яке об'єднання передбачає добровільність участі у ньому
52. Принцип свободи волі та добровільності вибору так як і принцип плюралізму - є важливими ознаками демократичного суспільства. Звісно такі принципи повинні імплементуватися в професійні об'єднання (і професії взагалі), якщо мова йде про демократичне суспільство....
53. вище коментувала
54. Я вважаю, що повністю самостійна діяльність адвоката неможлива та шкідлива, оскільки колективний принцип участі повинен бути обов'язковим, але кожен адвокат повинен вільно обирати організацію, членом якої він хоче бути.
55. Принцип свободи волевиявлення є одним з основних конституційних принципів
56. Таким чином, у разі необхідності спілкування, обміну досвідом та лобювання своїх інтересів на законодавчому рівні адвокати матимуть право ДОБРОВІЛЬНОЇ участі в проф. об'єднаннях, а не в тій асоціації, яка на сьогодні сама вчиняє тиск на адвокатів, проте не реалізує жодних їх інтересів на законодавчому рівні.

57. Будь-який примус знижує ступінь свідомого ставлення до результату, цікавості і, як наслідок, сенсу. Тому, я вважаю, що добровільність - є запорукою створення дієвих і активних асоціацій, члени яких будуть сприймати своє членство не як тягар, а як можливість проявити себе і бути корисним.
58. Добровільность это и есть основной критерий независимости адвоката
59. Тільки вільне волевиявлення особи може стати умовою для її дійсно ефективної участі в таких асоціаціях.
60. Якщо асоціації буде багато, адвокат повинен мати право обрати, до якої він хоче належати.
61. Свобода об'єднань - це загальновизнаний принцип демократичних суспільств.
62. Кожен має право вибору
63. Як на мене, участь у професійних асоціаціях має бути добровільною. Така позиція є продовженням відповіді на п. 14 Анкети. Участь у професійних асоціаціях має створювати певні переваги для адвоката, який є її членом, а не бути тягарем для нього. Знову ж таки, добровільність участі призведе до виникнення здорової конкуренції, а відтак – до покращення роботи та відстоювання інтересів адвоката.
64. адвокат самостійно має обирати професійну асоціацію, найбільш прийнятну його принципам, професійній спеціалізації тощо, можливість виходу з професійної асоціації та обрання/створення нової
65. Для обрання оптимальної моделі мені потрібно більше теоретичних знань.
66. Трапляються випадки коли можна спрогнозувати кого саме оберуть в учасника асоціації
67. Повинні бути одні правила для всіх адвокатів, єдина процедура притягнення до відповідальності адвоката за вчинення правопорушень, але також і можливість не вступати адвокату в об'єднання, погляди чи рішення якого такий адвокат не поділяє.
68. Добровільно більшість ніде не прийме участь
69. Будь-яка участь в асоціаціях повинна бути добровільною, адже це впливає з суті асоціації.
70. Тут все просто, вільний вибір, ніхто нікого не зможе примушувати вступати в ту чи іншу асоціацію, чи не вступати взагалі
71. Це позбавить адвокатське самоврядування монополії і надасть реальну можливість самовизначення адвоката
72. Важко відповісти в форматі декількох речень. Ключове питання - чи може адвокат бути поза будь-якою асоціацією і як забезпечити рівну можливість притягнення кожного до дисциплінарної відповідальності
73. Адвокатська діяльність - незалежна професійна діяльність адвоката. Порушення принципу добровільності участі адвоката в асоціаціях є зазіханням на незалежність адвоката.
74. Незалежність передбачає свободу вибору. Відсутність такої свободи робить незалежність ущербною
75. ніхто не може бути примушений до вступу у об'єднання громадян, однак наявність єдиної професійної асоціації, участь в якій є фактично обов'язковою для реалізації адвокатської професії фактично є порушенням конституційних прав та свобод
76. Я вже раніше про це все зазначила.
77. Адвокат сам вправі визначатись в яких спілках та на яких правах йому перебувати

78. Відсутність добровільності перешкоджає незалежності.
79. відповідь та сама , що і на 15 запитання
80. Непотрібно автоматично включати до асоціації.
81. Без дотримання принципу добровільності не може бути якісного зворотного зв'язку, свободи вибору, захисту прав адвокатів
82. Принцип добровільності обрання асоціації забезпечує незалежність адвоката
83. У кожного адвоката має бути право вибору участі у професійній асоціації, тим паче, що "виборність" передбачена статтею 43 Закону України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність".
84. мати право обрати а не бути членом нав'язаного.
85. Див коментар до п 15
86. Особа повинна бути вільна у своєму виборі, а лише декларативна участь не принесе жодної користі ні одній зі сторін, якщо не ставити за мету лише збір коштів з учасників асоціації
87. Адвокат повинен мати право самостійно вирішувати, чи належати йому до будь-яких професійних асоціацій, не належати до жодної, або створити власну таку асоціацію.
88. Будь-яке об'єднання за професійною приналежністю суб'єктів, незалежність яких гарантована державою, має базуватись на засадах добровільності.
89. Кожна особа повинна мати право вибору.
90. відповідь в питанні №15)
91. складно відповісти
92. Обов'язкове членство у єдиній професійній організації, що об'єднує всіх адвокатів України. Інші - добровільно
93. Принцип добровільності участі адвоката у професійних асоціаціях є важливим та необхідним, у першу чергу, саме для забезпечення незалежності адвокатів. Мається на увазі незалежність як від зовнішнього тиску та втручання в діяльність адвоката, а також і від внутрішнього тиску, зокрема, з боку органів адвокатського самоврядування. Адвокатам повинна забезпечуватись можливість вільно обирати, з ким із своїх колег об'єднуватись і чи об'єднуватись взагалі; адвоката не можна примусити стати членом будь-якого адвокатського об'єднання, рівно як ніхто не може утримати його від виходу з такого об'єднання, якщо він того бажає. Вважаю, що існування так званого «примусового» підходу, який здійснюється за принципом обов'язковості членства в НААУ, порушує фундаментальні принципи адвокатури, зокрема, верховенства права, незалежності та добровільності. Такій підхід не має існувати у вільній та творчій професії. З іншого боку, шляхом примусу неможливо досягти єдності та об'єднаності адвокатів, це навпаки, шлях до роз'єднаності та вразливості інституту адвокатури, що останнім часом і можна спостерігати.
94. Вирішення даного питання має вирішуватись кожним для себе із врахуванням всіх обставин
95. Складно відповісти. Важливо розуміти, що надаватиме адвокату така участь, чи можливою буде одночасна участь у кількох асоціаціях, чи можливо адвокату бути поза асоціаціями тощо.
96. Я вважаю, що участь адвоката в професійній асоціації повинна бути обов'язковою. Це забезпечить можливість самоконтролю професійною спільнотою рівня якості надаваної адвокатами правової допомоги,

можливість впливу на порушників та можливість реагування на нечесні практики.

97. саме це і може бути одним з кроків до незалежності адвоката і від централізованих органів самоврядування, оскільки буде заінтересована у адвокаті, а не він примушений до неї
98. Конвенція про захист прав людини та основоположних свобод, і Конституція України вказують на те, що будь-яке об'єднання громадян ґрунтується на добровільності вступу. Ніхто не може бути примушений вступати до будь-якої асоціації. Це "право на свободу" (а не обов'язок) об'єднання з іншими особами для захисту своїх інтересів .
99. право вибору належності до тої чи іншої асоціації
100. участь адвоката в асоціації, на мою, думку повинна бути обов'язковою

18. Як, на Вашу думку, повинні розподілятися функції (права/обов'язки) між центральним та регіональними органами адвокатського самоврядування?

99 відповідей

1. мені важко відповісти на це запитання, оскільки я не приймаю активну участь у адвокатському самоврядуванні
2. Максимум повноважень на регіональний рівень.
3. Максимальна децентралізація.
4. За аналогією судової системи: вищий орган адвокатського самоврядування - органі, який здійснює перегляд прийнятих рішень, а також узагальнює наявну практику та надає рекомендації
5. Більше влади на низу за принципом децентралізації
6. центральний: представництво, узагальнення, апеляція, затвердження регламентів регіональні - все інше.
7. Центральний має відслідковувати щоб національне законодавство не суперечило міжнародним стандартам, працювати на попередження прискання будь якого втручання в адвокатську діяльність будь ким, підвищувати гарантії адвокатської діяльності. Все інше може робити кожна рада в своєму регіоні окремо (навчання, реєстри, вибори, тощо). Не повинна НААУ за мої кошти відкривати якісь філіали/кабінети в інших країнах, якими 99 відсотків адвокатів ніколи не скористаються.
8. див. відповідь на питання 15
9. мають співпрацювати, центральні органи мають стримувати регіональні щодо узурпації впливу на колег з регіону та врегулювання відносин поза особисті мотиви
10. по типу міських громад
11. Центральний орган може мати лише право уніфікації правил на громадських засадах.
12. більше повноважень повинно бути на місцях
13. регіональні мають вирішувати питання місцеві і розробляти пропозиції на верх, відстоювати колег на місцях, а центральні - лобювати зміни до законодавства в центрі на користь всім адвокатам... але ті зміни, які пропонуються знизу в т.ч., організувати заходи з підвищення кваліфікації, взаємодіяти по стратегічним питанням освіти з органами влади, МВС, ГПУ, ВСУ і т.д.

14. Реальна реакція на зазист адвокатури, розвиток адвокатури. В більшості випадків на семінар приходять адвокати тільки для реєстрації. Навіть місць на всіх не вистає та семінари не цікаві.
15. Владу регіонам. Представницькі функції - центр
16. Треба бвльшість функцій передати регіональним органам для свободи та самостійності. Адвокатура це вільна професія і не може бути контрольована кимось зверху, особливо як це відбувається сьогодні. Діяльність на уважаю неприйнятною та згубною для розвитку адвокатури.
17. не маю відповіді
18. Всі повинні мати лише представницькі функції
19. певні питання повинні вирішуватись на регіональному рівні, певні - на центральному
20. Пропозиції, проблеми, питання формуватися з низу до гори, опрацьовуватися і рекомендаціями спускатися до низу. Повинна бути повна взаємодія, обмін інформацією.
21. Центральний орган, якщо ми все ж говоримо про необхідність такого, повинен виконувати лише представницькі функції, контролюючі повинні бути мінімізовані.
22. Центральний орган самоврядування повинен представляти, захищати інтереси адвокатів в органах державної влади, координувати діяльність регіональних органів, забезпечувати високий рівень та якість адвокатської допомоги на місцях. Регіональні органи відповідати за забезпечення надання кваліфікованої юридичної допомоги, її доступності, займатись питання професійної підготовки осіб, які виявили бажання займатись адвокатською діяльністю, питання дотримання правил адвокатської етики.
23. Обов'язково. Реальна влада повинна бути на місцях
24. так як це є у даний час
25. центральні повинні лише координувати вседержавні дії та загальну політику у сфері, а регіональні працювати на повну потужність
26. Право встановлювати та змінювати правила діяльності - у центрального органу, плюс 30 відсотків внесків на утримання. Місцевим органам - 70 відсотків на утримання. Встановлення більш чітких квот (або певного порядку розподілу місць) від регіонів на представництво у центальному органі
27. по принципу децентралізації
28. Я не думаю, що перерозподіл функцій якимось покращить існуючий стан справ, тому не бачу сенсу щось змінювати в цьому питанні. Головне - проводити роботу з адвокатами, аби ті зрозуміли, навіщо їм приймати участь в адвокатському самоврядуванні (яку користь це дасть їм особисто).
29. Дане питання потребує певного аналізу діяльності, а тому я не можу зараз чітко відповісти на це запитання.
30. Більше прав надавати регіональним органам адвокатури самоврядування
31. регіональні повинні мати можливість впливати на функції центральних
32. Складно відповісти одразу. Напевно найголовнішим є зосередження прав та коштів від сплати внесків за принципом децентралізації
33. Центральні органи формують політику та єдині принципи адвокатського самоврядування. Вони обговорюються, а після їх прийняття втілюються усіма регіональними організаціями. Центральні органи адвокатського самоврядування представляють інтереси адвокатури перед центральними органами держави, є апеляційною інстанцією. Регіональні органи

- займаються захистом адвокатів на місцях, організацією їх роботи, навчання, представляють їх інтереси на регіональному рівні, формують кадровий резерв як для себе, так і для центральних органів.
34. компетенцією ревізійних органів адвокатського самоврядування (ВРКА, РКА) є контроль за дотриманням фінансово-господарської дисципліни іншими ланками органів адвокатського самоврядування. За ВКДКА та КДКА регіонів має бути на законодавчому рівні визнана функція здійснення контрольно-наглядових повноважень щодо професійної діяльності адвокатів. РАУ та РАР повинні мати функції представництва інтересів адвокатури на рівні державних та міжнародних відносин, захисту професійних прав адвокатів та сприяння реалізації гарантій адвокатської діяльності, а також функції, спрямовані на підвищення кваліфікації адвокатів.
  35. Розподілення вказаних функцій достатньо врегульовано діючим законом, і може достатньо ефективно діяти за умови добросовісної діяльності як центрального керівництва так і очільників у регіонах
  36. Усі питання вирішуються на місцях. Функцією центральних органів повинно бути лише загальне формування вектору діяльності адвокатури
  37. Складне запитання, необхідно аналізувати
  38. Більше повноважень делегувати радам адвокатів регіонів. Зайва централізації повноважень не сприяє ефективній роботі органів адвокатського самоврядування.
  39. поки що не готовий відповісти на це запитання
  40. Я вважаю що регіональні органи самоуправління повинні бути суверенними в відношеннях з центральними органами адвокатського самоуправління
  41. Центральні органи адвокатського самоврядування повинні розробляти загальний вектор діяльності адвокатури, узагальнювати судову практику, представляти інтереси адвокатури на міжнародній арені; регіональні органи повинні бути взірцем професіоналізму у діяльності адвокатури.
  42. Мною підтримується доктрина децентралізації та незалежності на місцях. Центральний орган має бути спостерігачем та регулятором внутрішньої (регіональної) політики адвокатського самоврядування, та ні в якому разі не мати прямих імперативних засобів впливу.
  43. Основне - незалежність формування кожного з них.
  44. Центральний орган повинен відповідати за формування політики та визначення курсу, водночас місцеві органи повинні відповідати за вирішення питань на місцях.
  45. складно відповісти, це питання треба дуже ретельно досліджувати
  46. Зберігаючи принцип добровільності та незалежності Центральний орган повинен лише направляти, допомагати, пропонувати, ініціювати і повинен мати підтримку більшості незалежних членів асоціації приймає рішення.
  47. За центральним органом залишити право арбітра по спірним питанням.
  48. Регіональні органи повинні мати усю повноту влади на місцях, їх рішення не можуть скасовуватися центральним органом адвокатського самоврядування, який повинен виконувати виключно представницькі функції
  49. складно в кількох словах пояснити
  50. Мені, у зв'язку з відсутністю такого досвіду, важко відповісти на це питання. Єдине, що приходить на думку - це розподіл функцій з урахування потреб

у тому чи іншому регіоні, які звісно на місцях краще відомі, ніж центральному органу управління.

51. може залишитися приблизно такі ж, крім доступу до професії.
52. Центральний орган формує єдині Правила та принципи діяльності, веде реєстр регіональних органів, та адвокатів та має право надавати вказівки рекомендаційного характеру та у випадку виникнення конфліктів, вирішувати такі ситуації.
53. Центральні органи повинні визначати основні напрямки розвитку адвокатури та не втручатись у діяльність регіональних, які у свою чергу повинні організовувати можливість здійснення адвокатської діяльності на місцях
54. Повна децентралізація повноважень. РАУ має існувати виключно як орган, що організує проведення з'їзду адвокатів; координує ведення реєстру адвокатів без права внесення змін до нього та презентує бачення адвокатів у законотворчому процесі. Встановити на законодавчому рівні відрахування у розмірі 10 % від щорічних внесків адвокатів на забезпечення діяльності РАУ, ВРКА. Строк повноважень органів адв.самоврядування - 2 роки без права повторно обиратись. Право участі у з'їзді адвокатів УСІХ бажаних адвокатів, але голосувати та приймати рішення мають право лише делегати.
55. Повинна відбутися децентралізація, і якомога більше повноважень має бути передано регіональним органам місцевого самоврядування, форма здійснення якого має бути удосконалена. Порядок проведення конференцій адвокатів регіону, обрання делегатів, прийняття рішень і визначення порядку денного має бути змінено. Квоти збільшено, а повноваження - суттєво розширено.
56. Децентралізація як на мене повинна бути основним принципом при розподілі функцій. Регіони приймають рішення. Центр впроваджує єдині підходи та методи роботи.
57. Центральний орган АС має здійснювати загальну координацію роботи, уніфікувати практику та всіляко сприяти ефективній роботі регіональних органів, тобто здійснювати адміністрування, без видання імперативних приписів. Основне "життя" має відбуватися в регіональних радах, але слід чітко виписати стандарти їх роботи, які мають бути однаковими для всіх.
58. Я проти обов'язкових органів адвокатського самоврядування, проти їх централізації та структурованості, оскільки це впливає на незалежність усієї адвокатури і кожних адвокатів окремо.
59. Складне питання, але на сьогодні управління передається на локальний рівень, а центральні органи мають надавати рекомендації щодо роботи на регіональному рівні.
60. Приймання кваліфікаційних іспитів на право на заняття адвокатською діяльністю має здійснюватися виключно центральним органом, який забезпечить єдиний підхід до складання. Регіональні органи самоврядування мають вирішувати питання щодо забезпечення діяльності адвокатів на місцях, організації підвищення кваліфікації, налагодження комунікації серед адвокатів регіону.
61. на мою думку принципами будь-якого місцевого самоврядування є його незалежність, самостійність, відсутність підпрядкування
62. Для обрання оптимальної моделі адвокатського самоврядування мені потрібно більше теоретичних знань. Водночас, на мою думку основні

- функції мають виконуватись саме регіональними органами, а центральні мають зосередитись на контролюючих та організаційних функціях.
63. Потрібна певна децентралізація функцій на регіони. Вплив вищих органів повинен бути мінімальним, через зрозумілий порядок взаємодії між адвокатами та регіональний орган адвокатського самоврядування
  64. Вважаю, що теперішній розподіл функцій та розмір фінансування між центральним та регіональними органами адвокатського самоврядування є оптимальним
  65. Так як зараз
  66. Регіональні органи повинні здійснювати всю повноту прав та обов'язків щодо адвокатів, а центральний орган повинен тільки здійснювати загальний нагляд, уніфікувати практику застосування правил гри та розглядати скарги адвокатів на регіональні органи.
  67. Центральний орган буде здійснювати контроль над роботою регіонального. При цьому права і обов'язки повинні бути у двох.
  68. На даний момент не маю чіткої відповіді
  69. Більшість повноважень повинна бути направлена на місця. Адвокатура повинна ґрунтуватись на засадах децентралізації та самовизначення, а не чіткої вертикалі та централізованих поборів.
  70. Регіональні органи адвокатського самоврядування повинні мати максимум незалежності від центральних органів адвокатського самоврядування.
  71. Центральний орган - політичні питання, лобіювання інтересів адвокатури в цілому, всі інші питання - на регіональному рівні
  72. не маю ідей з цього приводу
  73. Беручи до уваги факти зловживанням своїм становищем як регіональними органами адвокатського самоврядування так і центральними, тому однозначної відповіді не маю. Вважаю це питання дискусійним.
  74. Субординаційно
  75. центральні органи повинні мати виключно організаційні функції
  76. важко сказати
  77. Єдина політика, яка направлена на захист прав адвокатів, а не на каральну функцію.
  78. Потрібен відхід від вертикальної моделі керування до горизонтальної де всі учасники знаходяться в рівному становищі та несуть однакову відповідальність. Без централізованого втручання в діяльність місцевого органу.
  79. важко відповісти
  80. Центральні органи мають забезпечувати професійний рівень адвокатури, шляхом впровадження ефективних освітніх програм, заходів (підвищення кваліфікації) у всіх регіонах України; представляє адвокатуру України у відносинах з державними органами, забезпечувати гарантії адвокатської діяльності на державному рівні. Регіональні органи мають захищати професійні права адвокатів, забезпечувати ефективне надання гарантій у діяльності адвокатів регіону.
  81. всі питання мають вирішуватись у регіонах. Центральні органи мають виключно узагальнювати. 90/10
  82. Більше повноважень на місцях, вищі органи мають виконувати представницькі функції та виступати арбітром, якщо місцеві органи "не впорались". Неможливість запровадження безглузвих правил для адвокатів по вертикалі зверху, притягнення до відповідальності

83. Основні функції повинні бути надані саме регіональним органам
84. Регіональні органи адвокатського самоврядування повинні мати більшість повноважень.
85. Складно відповісти. Центральний орган адвокатського самоврядування має виробляти "рамкові" нормативні акти, захищати права адвокатів на рівні держави (виробляти прості й зрозумілі алгоритми професійної діяльності адвокатів; ініціювати, висвітлювати проекти законів та інших обов'язкових нормативних актів перед адвокатською спільнотою та громадськістю, вчасно реагувати на резонансні порушення прав адвокатів в регіонах, тощо). Регіональні органи повинні мати достатній рівень незалежності від центрального органу, належне фінансування, мати можливість ставити обов'язкові для загального обговорення та схвалення на рівні центрального органу пропозиції щодо покращення умов професійної діяльності адвокатів, забезпечення адвокатам можливостей більш повно використовувати декларовані державою гарантії професійної діяльності, тощо.
86. Основоположні питання ("грунт") мають вирішуватись центральними органами за участі делегатів від регіонів, що дасть напрямок та можливість деталізації регіональному самоврядуванню формувати найприйнятнішу стратегію розвитку Адвокатури на місцях.
87. Центральний орган має приймати обов'язкові для всіх адвокатів рішення (ПАЕ, екзаменування, загальні рекомендації, питання внесків, їх розподіл). Регіональні органи: підвищення кваліфікації, поточні питання
88. в цьому питанні я не є прихильником жорсткої централізації
89. Як визначено чинним Законом
90. 1. Встановлення чіткої системи органів адвокатського самоврядування з посиленням повноважень представницьких форм адвокатського самоврядування — з'їзду адвокатів України і конференцій адвокатів регіонів — та їхнього контролю над виконавчими органами (Радою адвокатів України та радами адвокатів регіонів); 2. Наділення рад адвокатів регіону та її органів більшістю повноважень щодо регулювання та прийняття рішень на регіональному рівні. (На центральному рівні мають виконуватися функції більш представницького, загального характеру та/або функції, делеговані регіональними органами, такі як представництво інтересів адвокатури у відносинах з центральними органами влади, підтримка та координація діяльності регіональних рад, нагляд за діяльністю інших центральних органів, організація з'їздів, ведення центрального реєстру адвокатів, управління інформацією тощо); 3. Закріплення за адвокатами відповідних рад регіонів можливості скликати ради адвокатів регіонів; виключення цього повноваження з компетенції Ради адвокатів України; 4. Виключення визначення Радою адвокатів України квоти представництва, порядку висунення та обрання делегатів конференції адвокатів регіонів, з'їзду адвокатів України; встановлення нормативного, чіткого порядку проведення цих форм адвокатського самоврядування та рівних квот для всіх регіонів; 5. Ухвалення конференціями адвокатів регіонів та з'їздом адвокатів України нормативних документів рад адвокатів регіонів та Ради адвокатів України; 6. Здійснення розподілу фінансових потоків з огляду на принцип децентралізації, на який спирається функціонування адвокатури.
91. На засадах розумності та виваженості

92. Центральні органи - загальна координація та забезпечення адвокатської діяльності в Україні. Регіональні органи - максимальний обсяг повноважень в межах регіону.
93. Центральні органи самоврядування відповідають за ідеологічні питання в адвокатурі, працюють з державними органами для висловлення позиції адвокатури з того чи іншого питання, закону, політики, внесення пропозицій про зміну нормативно-правових актів, беруть участь в обранні членів до окремих органів, де адвокатура має свої квоти. Центральні органи також можуть переглядати рішення регіональних органів з кваліфікаційних та дисциплінарних питань. Регіональні органи вирішують питання допуску до професії нових адвокатів та реагують на порушення адвокатської етики.
94. складно відповісти
95. Рада адвокатів України та Ради адвокатів регіонів, повинні бути підпорядковані З'їзду адвокатів України та конференціям адвокатів регіонів.
96. притягнення до дисциплінарної відповідальності; прийняття кваліфікаційних іспитів ці функції повинні контролюватись центральними органами; підвищення кваліфікації, сплата адвокатських внесків - на регіональному рівні
97. регіональні органи самоврядування повинні аналізувати проблеми, які виникають в діяльності адвокатів на місцях, а центральні органи отримавши інформацію від регіональних органів
98. Регіональні органи самоврядування повинні мати більше прав, центральні органи повинні повністю підпорядковуватись регіональним.
99. Регіональний орган повинен об'єднувати адвокатів, а центральний повинен допомагати.